

که در آن $\frac{dv}{dr}$ گرادیان سرعت در فاصله r از محور لوله است. علامت منفی بخاطر این است که با افزایش r سرعت v کاهش مییابد. هر گاه نیروها را مساوی قراردادیم از طرفین انتگرال بگیریم خواهیم داشت:

$$-\int_v^0 dv = \frac{P_1 - P_2}{4\eta L} \int_r^R r dr$$

و از آنجا خواهیم داشت:

$$v = \frac{P_1 - P_2}{4\eta L} (R^2 - r^2) \quad (14-17)$$

که معادله یک سهمی است. منحنی شکل ۱۴-۱۳ (b) نیز نمایش این معادله است. $\frac{dv}{dr}$ گرادیان سرعت در هر شعاع r شیب منحنی را مشخص میکند. در این حالت گوئیم پروفیل سرعتها سهمی است.

برای پیدا کردن سرعت تخلیه حجمی Q (دبی حجمی) یعنی حجمی از مایع که در هر ثانیه از هر مقطع عبور میکند؛ لوله نازکی از سیال را مطابق شکل ۱۴-۱۳ (c) در نظر بگیرید. حجم این لوله که با dV نمایش داده میشود برابر است با $vAdt$ که در آن v سرعت، r شعاع، dA سطح قسمت هاشور خورده است که برابر است با $2\pi r dr$. هر گاه v را از فرمول ۱۴-۱۷ بدست آوریم داریم:

$$dV = \frac{P_1 - P_2}{4\eta L} (R^2 - r^2) \times 2\pi r dr \cdot dt$$

حجمی که از تمام لوله عبور میکند از طریق محاسبه انتگرال dV در فاصله $r=0$ و $r=R$ و دبی حجمی از تقسیم حاصل انتگرال بر dt بدست میآید:

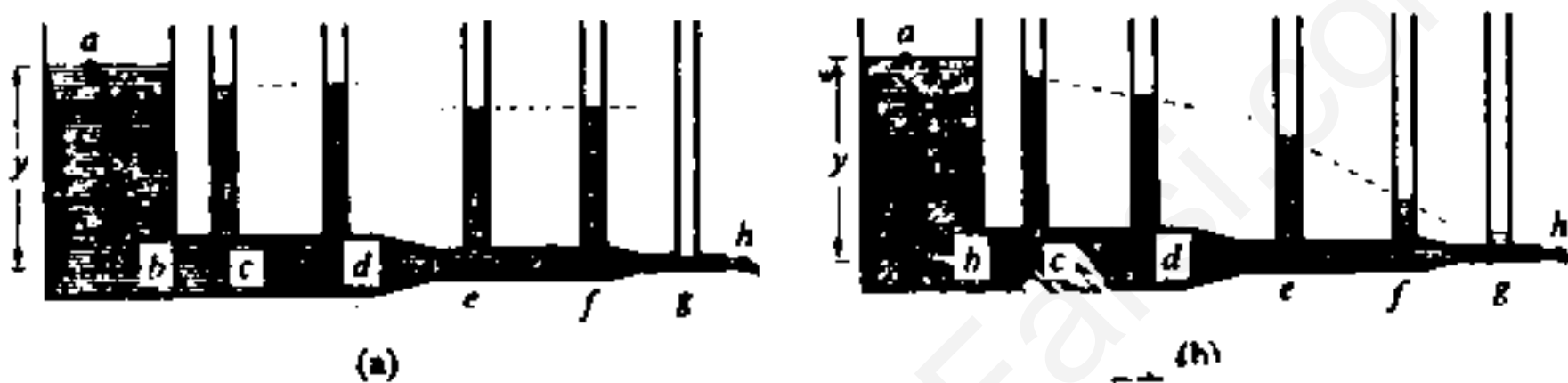
$$Q = \frac{\pi(P_1 - P_2)}{4\eta L} \int_0^R (R^2 - r^2)r dr = \frac{\pi R^4}{8\eta} \frac{P_1 - P_2}{L} \quad (14-18)$$

این فرمول را اولین بار پوازوی (که واحد ویسکوزیته را بنام او نامگذاری کرده‌اند) بدست آورد. لذا قانون پوازوی نامیده میشود.

چنانکه دیده میشود دبی حجمی متناسب معکوس باضریب ویسکوزیته است. همچنین دبی متناسب با R^4 یعنی توان چهارم شعاع لوله است یعنی اگر قطر نصف شود دبی ۱۶ بار

کاهش میباید و بالاخره دبی متناسب با $\frac{P_1 - P_2}{l}$ است که گرادیان فشار نامیده میشود. دیده میشود که در جریان سیال ویسکوز در لوله افقی که قطر آن ثابت است نیزافت فشار وجود دارد. هر گاه لوله افقی نباشد و سطح مقطع آن نیز تغییر کند اختلاف فشارهایی ناشی از این دو عامل نیز وجود خواهد داشت که یکمک فرمول برنولی قابل محاسبه است.

فرق جریان سیال ویسکوز و سیال ایده آل در شکل ۱۴-۱۴ نشان داده شده است که در آن سیال در لوله افقی با سطح مقطع متغییر جاری است. ارتفاع سیال در لوله های قائم متناسب با فشارمانومتری درون لوله است.

شکل ۱۴-۱۴ فشار در طول لوله افقی که سیالی در آن جاری است. (a) سیال کامل (b) سیال ویسکوز

در قسمت (a) فرض بر این است که سیال ویسکوزیته ندارد. فشار در نقطه b تقریباً برابر فشار استاتیکی $\rho g y$ است. زیرا سرعت در ته ظرف ناچیز میباشد. فشار در c کمتر از b است. زیرا باید سیال بین این دو نقطه حرکت تند شوند داشته باشد. فشار در c و d مساوی است. چه سرعت و ارتفاع در این دو نقطه یکی است. بین d و e و نیز f و g نیزافت فشار وجود دارد. در g فشار برابر فشار جواست و فشارمانومتری این نقطه صفر است.

در قسمت (b) شکل اثر ویسکوزیته نشان داده شده است. بازهم میتوان گفت که فشار در b همان فشار استاتیکی $\rho g y$ است. بین b و c افت فشاری وجود خواهد داشت که قسمتی بعلمت حرکت تند شونده مسایع و قسمتی بعلمت اثر ویسکوزیته است. بین c و d نیز بعلمت ویسکوزیته، افت فشار وجود دارد. گرادیان فشار، برابر شیب خط نقطه چین است. بین d و e نیزافت، بعلمت وجود ویسکوزیته و نیز حرکت تند شونده سیال است. گرادیان فشار در فاصله ef بیشتر از مقدار آن در فاصله cd است. زیرا در ef شعاع کوچکتر از cd است. بالاخره در g فشار کمی بیش از فشار جواست. لذا بین نقطه و انتهای لوله گرادیان فشار وجود دارد.

۱۴-۷، قانون ستوکس

وقتی سیالی از اطراف کره ساکنی عبور کند یا کره ای درون سیال ساکنی بحرکت درآید

خطوط جریان، نظیر شکل ۱۴-۲ (B) خواهد بود. فشار در طرف برخورد جریان با کره برابر فشار مؤثر بر طرف مقابل آن است. بنابراین برآیند نیروهای مؤثر بر کره صفر است. اما اگر سیال، ویسکوز باشد نیروی بر کره وارد می‌آورد (جسم با هر شکل دلخواه وقتی در سیال ویسکوز حرکت کند بر آن نیرو وارد میشود ولی بحث ما فقط درباره کره است) در اینجا لزومی ندارد که سعی کنیم از قوانین حرکت سیال ویسکوز استفاده کرده فرمولی برای نیروی مؤثر بر کره بدست آوریم. عواملی که در وارد آوردن نیرو بر کره مؤثرند عبارتند از η ضریب ویسکوزیته، r شعاع کره و v سرعت حرکت کره. نسبت سیال پس از محاسباتی که از ذکر آنها در این مختصر صرف نظر شده است نتیجه میشود:

$$F = 6\pi\eta rv \quad (14-19)$$

چون این فرمول را اولین بار جرج ستوکس در ۱۸۴۵ بدست آورد، بقانون ستوکس مشهور است. اینک میتوانیم در حل مثال ۹ از قسمت ۵-۶ حرکت گلوله‌ای را که درون سیال ویسکوزی انجام میشود از این فرمول استفاده کنیم. لازم بود بدانیم که نیروی ویسکوزیته وارد بر یک کره معین که درون سیال مشخص حرکت میکند متناسب با سرعت نسبی حرکت است. مجدداً یاد آور میشویم که گلوله‌ای درون سیال ویسکوزی در حرکت باشد به سرعت حد میرسد که در این حال وزن کره یعنی نیروی محرک با نیروی مقاوم ناشی از ویسکوزیته و رانش برابر میشوند. هر گاه ρ توده ویژه کره و ρ' توده ویژه سیال باشد وزن کره $\frac{4}{3}\pi r^3 \rho g$ و

نیروی رانش $\frac{4}{3}\pi r^3 \rho' g$ است و پس از رسیدن به سرعت حد داریم:

$$\frac{4}{3}\pi r^3 \rho' g + 6\pi r v_T = \frac{4}{3}\pi r^3 \rho g$$

و یا:

$$v_T = \frac{2}{9} \frac{r^2 g}{\eta} (\rho - \rho') \quad (14-20)$$

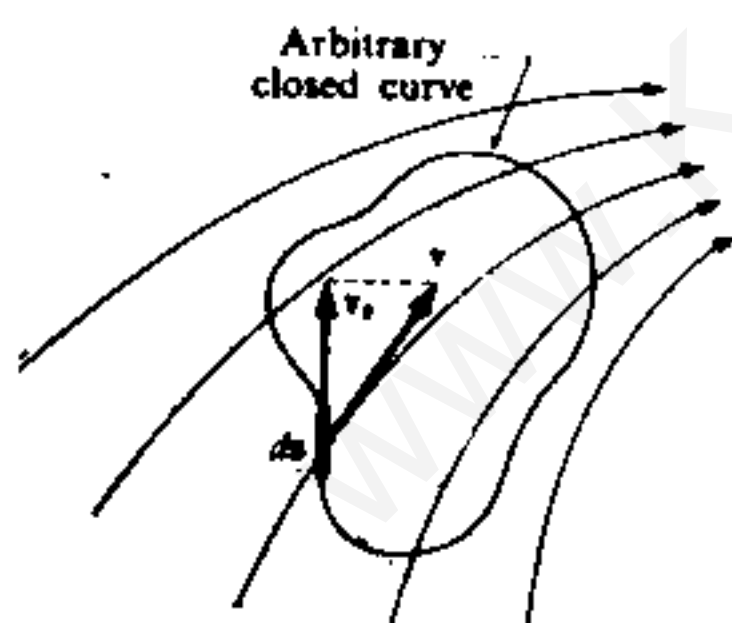
با اندازه گیری سرعت حد کره‌ای که درون مایعی سقوط کرده است، بشرط آنکه شعاع و توده ویژه کره معلوم باشد، ضریب ویسکوزیته مایع را میتوان اندازه گرفت. در محاسبه بار الکتریکی الکترون در تجربه میلیکان باید شعاع قطره روغن معلوم باشد. شعاع قطره را با استفاده از همین فرمول محاسبه میکنند. در اینحال سرعت حد قطره را در هوا که ویسکوزیته آن معلوم است اندازه میگیرند.

۸-۱۴، نیروی بالابرنده دینامیکی Dynamic Lift

نیروی رانشی که از طرف هوا بريك بالن وارد میشود. برابر وزن هوای جایجا شده توسط بالن است و عامل نگاهداشتن بالن در هواست. چون این نیرو حتی درحالیکه بالن حرکتی نداشته باشد آنرا در هواپیما بحال معلق نگاه میدارد ازاین جهت آنرا Static Lift مینامند. اما وقتی هواپیما در هوا پرواز میکند عاملی که آنرا در هوا نگاه داشته از سقوط آن جلوگیری میکند نیروی است که از طرف هوا بر بال هواپیما وارد میشود. این نیرو فقط درموقع حرکت هواپیما وجود دارد. لذا آنرا نیروی بالابرنده دینامیکی Dynamic Lift مینامند با استفاده از قوانین دینامیک سیالات، این نیرو بخوبی شناخته می شود.

وقتی جریان يك سیال ایده آلی در اطراف جسمی تقارن داشته باشد، نیروی از سیال بر جسم وارد نمیشود. اما اگر سرعت جریان در بالای جسم متحرك زیادتر از سرعت جریان در پائین آن باشد، بنا بر قانون برنولی، فشار در سطح بالایی جسم کاهش یافته در سطح زیرین آن افزایش می یابد. در نتیجه از پائین بیال نیروی بر جسم وارد میشود که Dynamic Lift نامیده میشود.

هر گاه بريك جریان متقارن سیال يك جریان دورانی اضافه شود، همان حاصل از

ترکیب این دو غیر متقارن است. جریان دورانی جریانی است که در آن، سیال بدور خود چرخیده و خطوط جریان آن منحنی های مسدودی هستند. این جریانها با Γ یا سیر کولاسیون جریان مشخص میشوند که ذیلاتمریف میشود. فرض کنیم ds در شکل

شکل ۱۴-۱۵ سیر کولاسیون Γ در طول منحنی مسدود انتخاب نموده در يك سیال جاری برابر:

$$\Gamma = \oint v ds$$

۱۴-۱۵ طول قوس بینهایت کوچکی از يك منحنی مسدود اختیاری در داخل سیال جاری باشد. v_s را مؤلفه سرعت سیال در امتداد ds

فرض کنید. بنا بر تعریف، سیر کولاسیون عبارت از انتگرال $v_s ds$ در طول منحنی مسدود. چون $v_s ds$ را میتوان حاصلضرب عددی دو بردار v و ds دانست پس داریم:

$$\Gamma = \oint v_s ds = \oint v ds \quad (14-21)$$

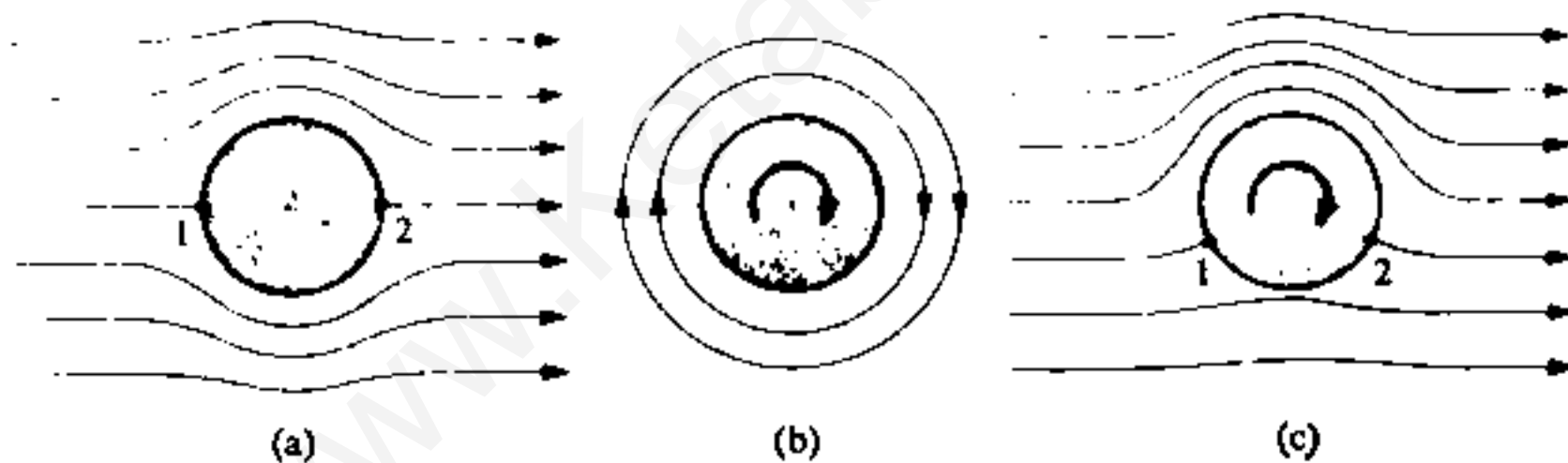
بمنوان مثال فرض کنیم سیال حول محوری میچرخد و سرعت هر نقطه، متناسب معکوس با r فاصله نقطه مورد نظر از محور است یعنی :

$$v = \frac{k}{r}$$

جریانهایی از این قبیل را میتوان هنگام خروج مایع از سوراخی که در ته ظرف وجود دارد بصورت گرداب مشاهده نمود. حال دایره‌ای بشعاع r را که مرکزش بر محور چرخش واقع باشد در نظر میگیریم مؤلفه v_r سرعت برابر است با v خواهیم داشت :

$$\Gamma' = \oint v_r ds = \frac{k}{r} \int ds = \frac{k}{r} 2\pi r = 2\pi k$$

دیده میشود که در این حال سیر کولاسیون بر روی تمام دوایر یکی است و باسانی میتوان نشان داد که بر روی تمام منحنی‌های مسدودی که حول محور چرخش انتخاب شوند یکی میباشد.

شکل ۱۴-۱۶ (a) خطوط جریان در اطراف مانع استوانه‌ای واقع در مسیر جریان سیال. (b) جریان دوار در سیلندر دوار واقع در سیال ساکن. (c) جریان در اطراف سیلندر دوار در سیال متحرک

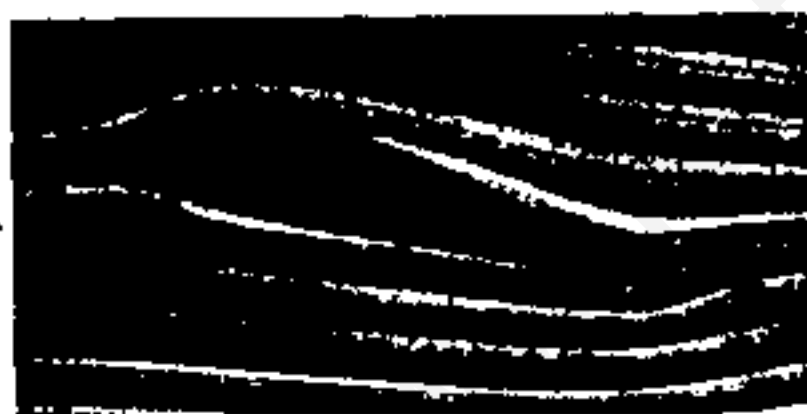
در شکل ۱۴-۱۶ (a) خطوط جریان را در اطراف مانع استوانه‌ای شکلی که بحال سکون در سیال جاری قرار گرفته است نشان میدهد. نقاط (۱) و (۲) نقاط ایست هستند. از روی تقارن معلوم میشود سیر کولاسیون صفر است. شکل ۱۴-۱۶ (b) جریان دواری را در اطراف استوانه دوار نشان میدهد. هر گاه هر دو جریان با هم وجود داشته باشند بردار سرعت هر نقطه عبارت از جمع برداری سرعت دورانی آن نقطه و سرعت انتقالی آن. در نقاطی که بالای محور واقعند این دو بردار با هم جمع میشوند، زیرا در جهت‌اند و در نقاطی که زیر محوراند از هم کم میشوند، زیرا مختلف‌الجهت میباشند. در شکل ۱۴-۱۶ (c) نقاط ایست (۱) و (۲) به پائین‌تر از محور منتقل شده‌اند. سرعت در قسمت بالای استوانه افزایش و در قسمت زیرین آن کاهش یافته است بنا بر قانون برنولی فشار

در سطح زیرین افزایش خواهد یافت . یعنی بر جسم نیروی بالابرنده دینامیکی از پائین بیابا اثر میکند میتوان نشان داد که اندازه این نیروی بالابرنده F از رابطه زیر بدست میاید :

$$F = \rho v L \Gamma \quad (14-22)$$

در این فرمول ρ توده ویژه سیال ، v سرعت سیال در فاصله نسبتاً زیاد از سیلندر ، L طول سیلندر و Γ سیر کولاسیون میباشد .

جریان دوار نظیر شکل ۱۴-۱۶ (b) بدین ترتیب بوجود میاید که سیلندر را حول محور خود بچرخش در آورند . در اثر وجود ویسکوزیته ، حرکت دوار در اطراف سیلندر بوجود میاید و هر گاه سیلندر دوار درون سیال جاری قرار گیرد ، جریان نظیر آنچه در شکل ۱۴-۱۶ (c) نشان داده شده است بوجود میاید . اثر نیروی عرضی را بر سیلندری که در سیال جاری حول محور خود میچرخد اثر Magnus مینامند . نظیر این نیروی عرضی وقتی سیلندر ، در سیال ساکن بدور خود میچرخد نیز بر آن وارد میشود . مسلماً نظیر این نیروی عرضی بر اجسام غیر استوانی نیز وارد میشود . مسیر منحنی توپ گلف ، توپ پینگ پونگ یا توپ تنیس در هوا همگی در اثر همین نیروی عرضی است .

(a)

(b)

(c)

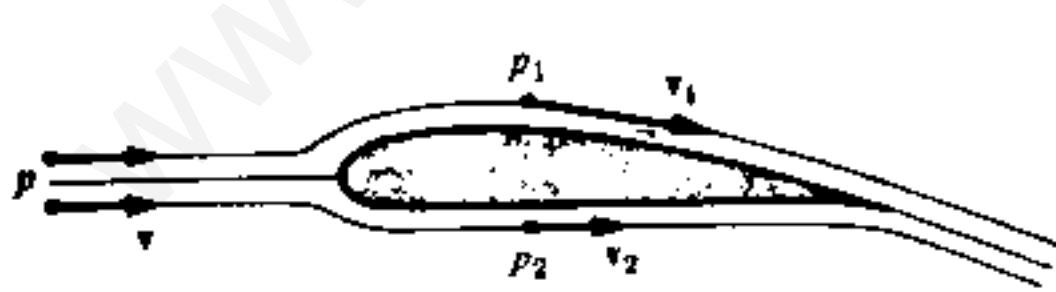
شکل ۱۴-۱۷ خطوط جریان در اطراف بال هواپیما .

وقتی جسمی بچرخد و در داخل سیال جاری قرار گرفته باشد در اطراف آن سیر کولاسیون

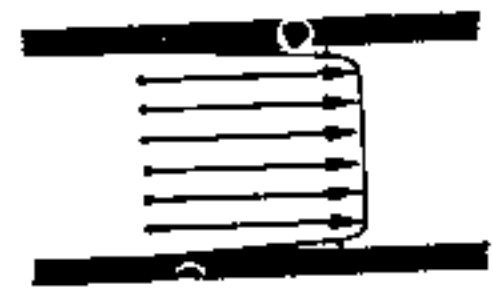
بوجود میاید . این وضع در بال هواپیما نیز بوجود میاید . سرعت جریان در بالای بال افزایش یافته در پائین آن کاهش مییابد که باعث پیدایش نیروی بالا برنده میشود . در اینجا نیز جریان میتواند مجموعه یک چرخش و یک جریان مستقیم الخط فرض شود و نیروی بالا برنده متناسب با سیرکولاسیون Γ است . باید توجه داشت که جریان هوا در اطراف بال هواپیما باعث وارد آمدن «کشش» بر سطح بالائی بال بطرف بالا نمیشود و چنین چیزی ممکن نیست اتفاق افتد . بال از همه جهت تحت تأثیر فشار هوا است . بر سطح بالائی فشاره مؤثر کمتر از فشار حو و بر سطح پائینی بیشتر از فشار حو خواهد بود .

در شکل ۱۴-۱۷ جریان را در اطراف مانعی شبیه بال هواپیما نشان میدهد .

مثال - در این مثال نشان میدهم که نیروی بالارونده را ممکن است بکمک فرمول برنولی یا با استفاده از محاسبه سیرکولاسیون بدست آورد . فرض کنیم Γ طول بالی که مقطع آن در شکل ۱۴-۱۸ نشان داده شده (در امتدادی عمود بر صفحه تصویر) و w عرض آن باشد و فرض کنیم که عرض بال در تمام طول ثابت باشد و نیز بال در جریان افقی هوا بحال تعادل قرار گرفته باشد . p و v فشار و سرعت جریان در نقطه ای که از بال فاصله زیاد دارد و جریان آن آشفته نیست و p_1 و v_1 سرعت و فشار در نقطه مجاور سطح بالائی بال و p_2 و v_2 همین کمیات در سطح زیرین آن میباشند . برای سهولت فرض میکنیم مقادیر p_1 و v_1 و p_2 و v_2 در کلیه نقاط سطح بالائی و پائینی بال یکسان باشد . اکنون اختلاف فشار وارده بر سطح بالائی و پائینی بال را میتوان با استفاده از فرمول برنولی بدست آورد . رابطه برنولی را برای دو نقطه در بالا و پائین بال مینویسیم :

شکل ۱۴-۱۹ بردفیل سرعت در جریان آشفته

شکل ۱۴-۱۸

$$p = \frac{1}{2} \rho v^2 = p_1 + \frac{1}{2} \rho v_1^2 = p_2 + \frac{1}{2} \rho v_2^2$$

$$p_2 - p_1 = \frac{1}{2} \rho (v_1^2 - v_2^2)$$

F نیروی بالارونده مؤثر بر بال، حاصلضرب اختلاف فشار $p_2 - p_1$ در سطح بال یعنی $w \Gamma$ است پس داریم:

$$F = \frac{1}{2} w L P (v_1^2 - v_2^2)$$

این فرمول را بصورت زیر نیز میتوان نوشت :

$$F = \frac{L P \times w (v_1 - v_2) \times (v_1 + v_2)}{2}$$

از طرفی سیر کولاسیون Γ بر روی منحنی مسدودی که بفاصله بینهایت کم از محیط جانبی بال قرار گرفته است برابر است با :

$$\Gamma = \oint \mathbf{v} \cdot d\mathbf{s} = v_1 w - v_2 w = w(v_1 - v_2)$$

سرعت متوسط در بالا و پایین بال $\frac{v_1 + v_2}{2}$ تقریباً برابر v سرعت در نقطه ای که جریان آشفته نیست میباشد پس داریم :

$$F = L P \Gamma v$$

که عیناً نظیر فرمول ۱۴-۲۲ است .

۹-۱۳ ، عدد رینولد

وقتی سرعت جریان سیال در لوله ای از حد معینی (که به جنس سیال و قطر لوله بستگی دارد) تجاوز کند نحوه جریان بسیار پیچیده میشود ، در لایه بسیار نازکی در مجاورت لوله ، جریان همچنان لایه ایست این . این لایه را لایه مرزی **boundary Layer** مینامند . سرعت در لایه مرزی در مجاور دیواره صفر است و بطور متشابه زیاد میشود . خواص لایه مرزی در تعیین مقاومت موجود در راه جریان ، اهمیت شایانی دارد . بخصوص که در مبحث انتقال گرما نیز در محاسبه گرمای منتقله از طریق کتوکسیون ، از آن استفاده میشود . دورتر از لایه مرزی جریان کاملاً بیقاعده است . در داخل سیال گردابها بوجود میاید که مهمترین عامل بالا برنده مقاومت میباشد . کمی دورتر از لایه مرزی ، سرعت سیال در هر نقطه مقدار ثابتی است که پروفیل آن در شکل ۱۴-۱۹ نشان داده شده است . این نوع جریان را جریان آشفته یا **turbulent flow** مینامند . تجربیات نشان میدهد که چهار عامل ، مشخص کننده این جریانی آشفته است یا آرام . N_R عدد رینولد بشکل زیر تابع این چهار عامل است .

$$N_R = \frac{\rho v D}{\eta}$$

در این فرمول F توده ویژه سیال ، v سرعت متوسط ، η ویسکوزیته و D قطر لوله است .
(سرعت متوسط عبارت از میانگین سرعت سیال در نقاط مختلف یک مقطع است که برابر خواهد بود با نسبت دبی به سطح مقطع) عدد رینولد $\frac{\rho v D}{\eta}$ کمیت بدون دیمانسیون است و در تمام سلسله‌های آحاد اندازه آن مقدار است ثابت . مقدار آن برای آب $20^\circ C$ که از لوله‌ای بقطر یک سانتیمتر با سرعت 10 m/sec عبور میکند برابر است با :

$$N_R = \frac{\rho v D}{\eta} = \frac{1 \text{ gm/cm}^3 \times 10 \text{ cm/sec} \times 1 \text{ cm}}{0.01 \text{ dyne-sec/cm}^2} = 1000$$

هرگاه مقادیر فوق را با واحدهای دستگاه معنی انگلیسی در فرمول قرار دهیم باز هم عدد 1000 بدست می‌آید .

همه تجربیات نشان میدهد که هرگاه عدد رینولد از 3000 بیشتر باشد جریان حتماً آشفتنه و هرگاه از 2000 کمتر باشد جریان حتماً آرام (لایه‌ای) است بین 2000 و 3000 که منطقه انتقال نامیده میشود، ممکن است جریان آشفتنه یا آرام باشد . بنابراین حداکثر سرعتی را که جریان آب $20^\circ C$ با آن سرعت از لوله‌ای بقطر یک سانتیمتر عبور میکند و جریان آرام است چنین محاسبه میکنیم :

$$\frac{\rho v D}{\eta} < 2000$$

و یا :

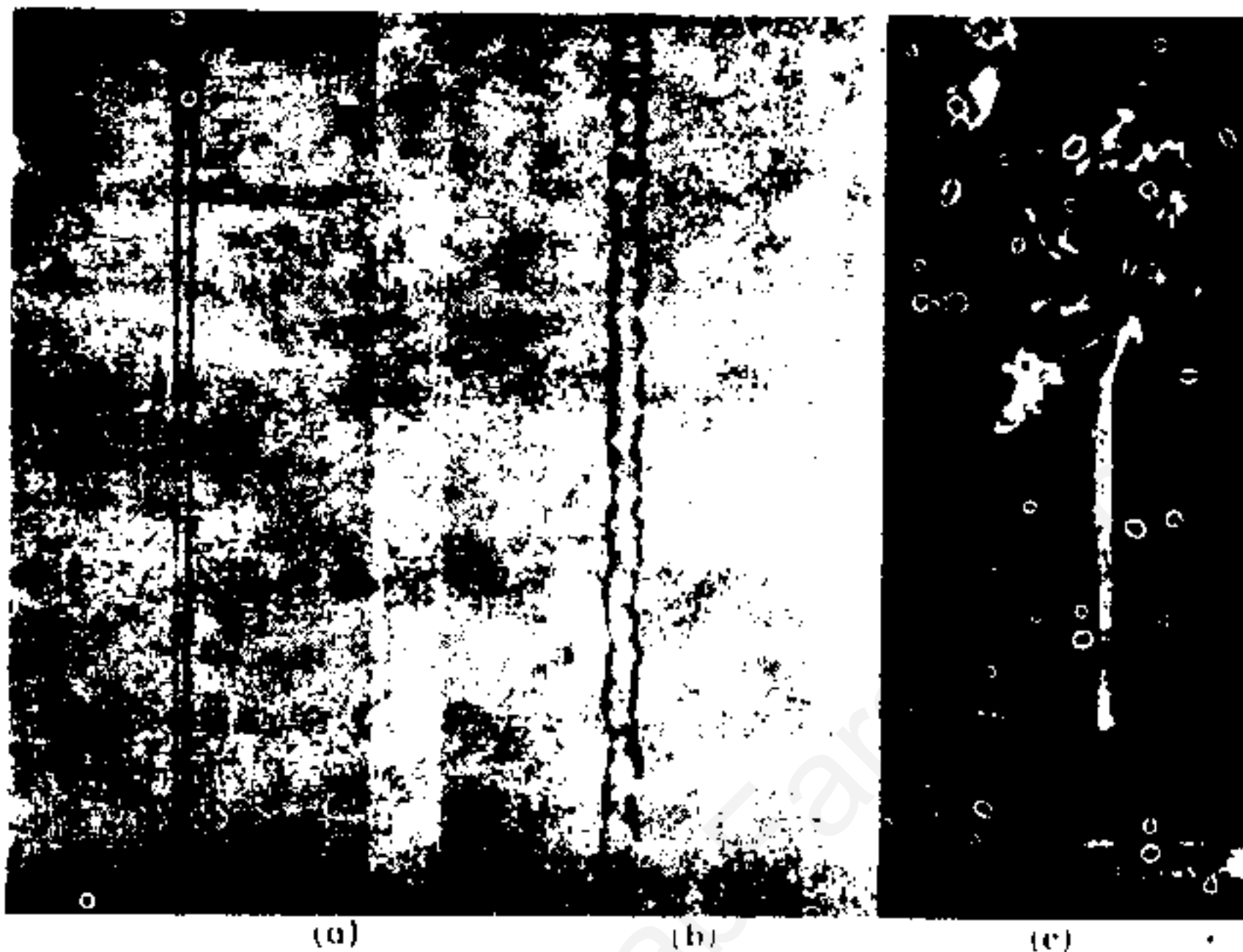
$$v < \frac{2000 \times 0.01 \text{ cm}}{1 \times 1 \text{ sec}} = \frac{20 \text{ cm}}{\text{sec}}$$

هرگاه سرعت بیش از 30 cm/sec باشد جریان آشفتنه است . هرگاه هوای $20^\circ C$ با سرعت 30 cm/sec حرکت کند عدد رینولد چنین بدست می‌آید :

$$N_R = \frac{0.0013 \times 30 \times 1}{181 \times 10^{-6}} = 216$$

و چون این عدد بمراتب کمتر از 3000 است، جریان لایه‌ایست و قتی جریان آشفتنه تبدیل میشود که سرعت آن لااقل 420 cm/sec باشد .

در عکس‌هایی که در شکل ۱۴-۲۰ نشان داده شده اختلاف جریانهای آشفتنه و آرام بخوبی نشان داده شده است . در (b) در جریان آب و در (c) از جریان دود عکس برداری شده است .

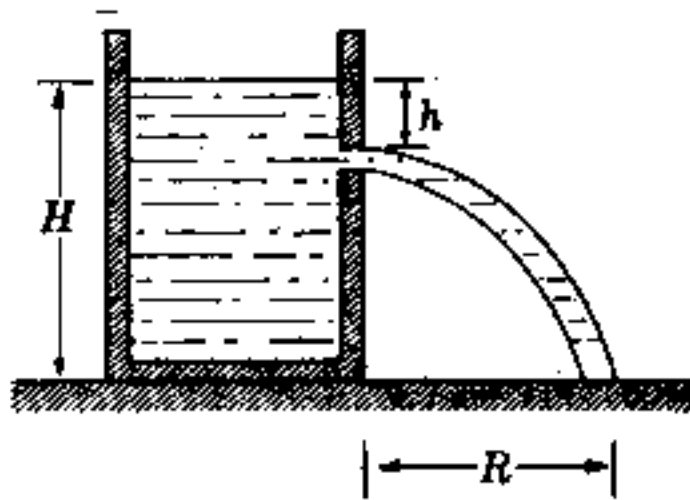
شکل ۱۴-۲۰ (a) جریان لایه‌ای (b) جریان آشفته (c) اول جریان آرام بعد آشفته

برای اندازه‌گیری عدد رینولد مدلهای کوچکی ساخته‌اند در بوطه‌ها بکمک تجربه اندازه میگیرند و سپس برای مقیاس‌های بزرگتر مقدار آنها از طریق تشابه بدست می‌آورند. نمونه بسیار بارز این طرز کار مدل سازی در کار ساختن هواپیماست. بدین ترتیب که مثلاً مدل کوچکی از بال را مورد مطالعه قرار داده وضع حرکت سیال را در اطراف آن مطالعه میکنند و سپس نحوه حرکت سیال را در اطراف بال هواپیمای واقعی مشخص میکنند.

دو جسم را از نظر دینامیکی وقتی متشابه گویند که عدد رینولد برای هر دوی آنها یکی باشد. لازم نیست شکل مجرا حتماً استوانه‌ای باشد تا از فرمول رینولد بتوان استفاده نمود. مقاطع با شکل غیر مشخص را میتوان «معادل» یا «مقطع استوانه‌ای معین دانست» و قطر لوله معادل در فرمول گذاشته میشود. هر گاه قطر معادل مدلی نصف شود و سرعت سیال در آن دو برابر گردد تشابه برقرار میماند.

مسائل

۱-۱۴ سوراخ دواری بقطر $2/5\text{cm}$ در دیواره لوله قائمی در عمق 6m زیر سطح آزاد آب لوله وجود دارد. پیدا کنید (a) سرعت جریان (b) حجم آبی که در هر ثانیه خارج میشود. از تراکم خطوط جریان در لوله صرف نظر شود.

شکل ۱۴-۲۱

۲-۱۴ مطابق شکل ۱۴-۲۱ آب در ظرفی تا ارتفاع H پر شده و در عمق h زیر سطح آزاد آب سوراخی وجود دارد. (a) در چه فاصله R آب بسطح زمین میرسد؟ (b) سوراخ دیگری در چه عمقی زیر سطح آزاد آب تعبیه شود تا آبی که از آن خارج میشود همان فاصله R را طی کرده بزمین برسد؟

۳-۱۴ قطر ظرف استوانه‌ای به ابر 10cm و ارتفاع آن 20cm است. سوراخ گردی بسطح یکسانتی متر مربع در وسط کف ظرف وجود دارد. آب از لوله‌ای با سرعت حجمی $\frac{140\text{cm}^3}{\text{sec}}$ وارد ظرف میشود. (a) آب حداکثر تا چه ارتفاعی در ظرف بالا میرود. (b) هرگاه ظرف را پر کنیم در چند ثانیه خالی میشود؟ از اثر تراکم خطوط جریان در دهانه صرف نظر شود.

۴-۱۴ سرعت آب در نقطه معینی از یک لوله $1/2\text{m/sec}$ و فشار مانومتری در این نقطه $1/5 \times 10^4 \text{dynes/cm}^2$ است. فشار مانومتری را در نقطه دیگری که 6cm پایین‌تر از نقطه اول قرار دارد و سطح مقطع در آن نصف سطح مقطع در نقطه اول است بدست آورید.

۵-۱۴ فشار مانومتری هوای فشرده موجود در روی سطح آب در ظرفی ————— رفی $3 \times 10^4 \text{dynes/cm}^2$ است. در عمق 5m زیر سطح آزاد آب سوراخی وجود دارد. سرعت خروج آبر از سوراخ بدست آورید.

۶-۱۴ فشار مانومتری آب در لوله‌ای چقدر باشد تا بتواند آنرا تا ارتفاع 18m در لوله بالا برد.

۷-۱۴ سطح مقطع ظرفی بقدر کافی وسیع و آب تا ارتفاع 30cm در آن قرار دارد.

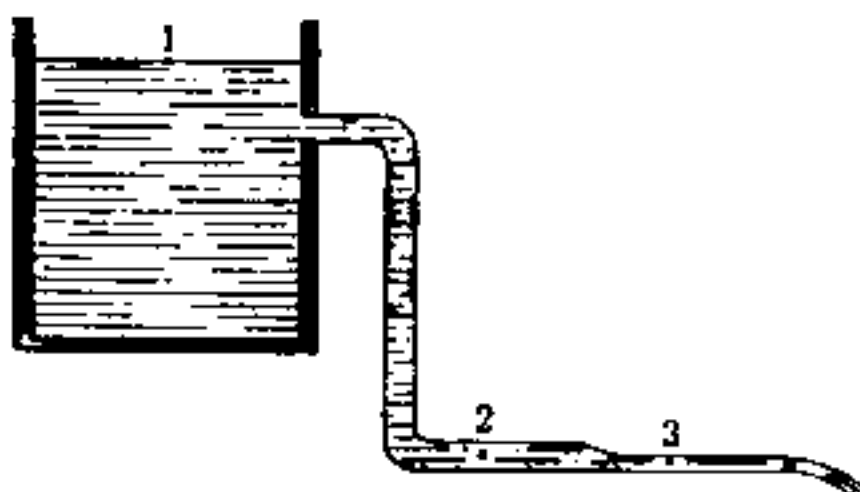
درته ظرف سوراخی بقطر 64 cm^2 وجود دارد. (a) در هر ثانیه چندلیتر آب از ظرف خارج میشود؟ (b) درچه فاصله‌ای زیرسوراخ، سطح مقطع جریان نصف سطح سوراخ است. ۸-۱۴ در ظرف مسدودی آب دریا تا ارتفاع $1/5 \text{ m}$ و در بقیه حجم آن هوای فشرده با فشارمانومتری $3/2 \times 10^6 \text{ dynes/cm}^2$ وجود دارد. سطح مقطع سوراخی که درته ظرف قرار دارد 10 cm^2 است. (a) سرعت حجمی خروج آب از سوراخ چه اندازه است؟ (b) نیروی عکس‌العمل خروج آب که بر ظرف وارد میشود چه اندازه است؟

۹-۱۴ قطر لوله‌ای 15 cm است و آب در آن جریان دارد در نقطه دیگری قطر لوله $7/5 \text{ cm}$ میشود. هر گاه سرعت آن در مقطع 15 سانتیمتری برابر $1/2 \text{ m/sec}$ باشد پیدا کنید. (a) سرعت آب را در مقطع $7/5$ سانتیمتری. (b) سرعت حجمی خروج آب بر حسب لیتر بر ثانیه.

۱۰-۱۴ لوله‌ای بسطح مقطع $37/5 \text{ cm}^2$ به لوله دیگری بسطح مقطع $12/5 \text{ cm}^2$ وصل است. هر گاه آب دریا بتوده ویژه $1/08 \text{ gm/cm}^3$ با سرعت 1 m/sec در قسمت ضخیم تر حرکت کند و فشارمانومتری در آن $7/6 \times 10^5 \text{ dynes/cm}^2$ باشد فشار در لوله نازکتر چقدر است. فشار هوا 75 cm جیوه است.

۱۱-۱۴ در نقطه معینی از لوله‌ای سرعت جریان آب 60 cm/sec و فشارمانومتری $2/5 \times 10^4$ دین بر سانتیمتر مربع است. فشار مانومتر را در نقطه دیگری از لوله که 15 m پایین تر از نقطه اول است بدست آورید. سطح مقطع در نقطه دوم نصف سطح مقطع در نقطه اول است.

۱۲-۱۴ در ظرفی که دیواره‌های آن قائم است آب تا ارتفاع $1/2 \text{ m}$ وجود دارد. در قسمت بالای ظرف هوا با فشارمانومتری $9 \times 10^4 \text{ dynes/cm}^2$ بر روی سطح آب قرار دارد. ظرف بر روی پایه‌ای که $2/4 \text{ m}$ از کف زمین ارتفاع دارد قرار گرفته است. سوراخی بسطح مقطع 3 cm^2 در پایین‌ترین نقطه وجود دارد. (a) جریان آب در چه فاصله افقی بسطح زمین میرسد. (b) نیروی قائم وارده بر کف را محاسبه کنید. (c) نیروی افقی مؤثر بر ظرف چه اندازه است؟ فرض کنید که سطح آب و فشار هوای درون ظرف ثابت است. از اثر ویسکوزیته نیز صرف‌نظر کنید.

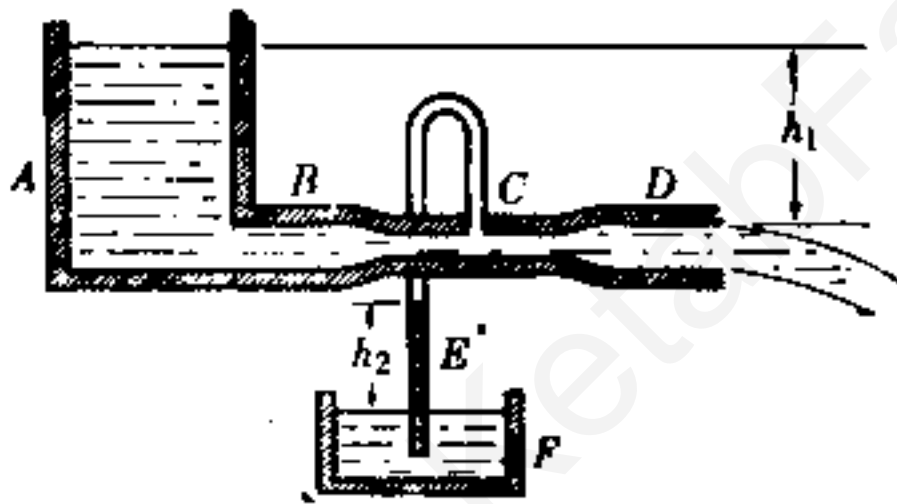
شکل ۱۴-۲۲

۱۳-۱۴ جریان دائمی آب مطابق شکل ۲۲-۲۴ از ظرفی بخارج جریان دارد. ارتفاع نقطه (۱) برابر

۱۲m و (۲) و (۳) برابر $1/2m$ است. سطح مقطع لوله در نقاط (۲) و (۳) به ترتیب 450cm^2 و 225cm^2 است. سطح مخزن بقدر کافی وسیع است. (a) فشار مانومتری را در نقطه (۲) و (b) سرعت حجمی خروج آب را حساب کنید.

۱۳-۱۴ آب دریا بتوده ویژه $1/0.8\text{gm/cm}^3$ در لوله‌ای با سطح مقطع ثابت بظرفی که در ارتفاعی واقع است جریان دارد. در نقطه‌ای $1/35m$ زیر سطح آب ظرف، فشار مانومتری $7/2 \times 10^2 \text{dynes/cm}^2$ است. (a) سرعت آب در این نقطه چقدر است (b) هرگاه لوله تا ارتفاع $2/7m$ بالای سطح آب رود، سرعت و فشار در این نقطه چه اندازه است.

۱۴-۱۵ آب دریا به توده ویژه $1/0.8\text{gm/cm}^3$ در لوله افقی با سطح مقطع 9cm^2 جریان دارد. اختلاف فشار بین دو سطح مقطع معین آن برابر 350dynes/cm^2 میباشد. چند لیتر آب در دقیقه از لوله خارج میشود.

شکل ۱۴-۲۳

۱۴-۱۶ در دو مخزن وسیع

و باز که در شکل ۱۴-۲۳ نشان داده شده‌اند یک مایع وجود دارد. لوله افقی BCD که در محل C باریکتر از نقاط دیگر است مایع را از طرف A بخارج هدایت میکند. لوله قائم E از یک طرف به سمت باریک C لوله

افقی و از طرف دیگر بظرف F مربوط است. هرگاه سطح مقطع در C نصف D و D در عمق h_1 زیر سطح آزاد مایع در A قرار داشته باشد تا چه ارتفاع h_2 مایع در لوله قائم بالا می‌رود، جواب را بر حسب h_1 به دست آورید. تغییر فشار و نسبت بار ارتفاع ناچیز است.

۱۴-۱۷ در دو نقطه از یک لوله افقی فشار مانومتری به ترتیب $4/5 \times 10^4 \text{dynes/cm}^2$

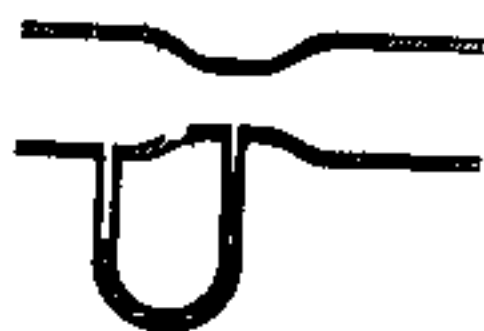
و $3 \times 10^4 \text{dynes/cm}^2$ است. هرگاه سطح مقطع در این دو نقطه به ترتیب 18cm^2 و 9cm^2 باشد در هر دقیقه چند لیتر آب از لوله عبور میکند.

۱۴-۱۸ آب از لوله افقی با سرعت حجمی $0.12\text{ft}^3/\text{sec}$ عبور میکند. در نقطه‌ای

که اندازه سطح مقطع آن 0.1ft^2 است فشار مطلق 18lb/in^2 میباشد. در نقطه دیگر سطح مقطع چه اندازه باشد تا فشار 15lb/in^2 شود.

۱۴-۱۹ اختلاف فشار بین قسمت ضخیم و نازک لوله ونچوری برابر 15lb/in^2

است. سطح مقطع لوله در دو محل مذکور 900cm^2 و 450cm^2 میباشد. در هر ثانیه چند لیتر آب از لوله عبور میکند؟

شکل ۱۴-۲۴

۱۴-۳۰ در شکل ۱۴-۲۴ دو مقطع لوله
بترتیب ۳۶cm^2 و ۹cm^2 است. در هر ثانیه
۲۷ لیتر آب از لوله عبور میکند. (a) سرعت
عبور آب را دو مقطع مذکور بدست آورید. (b)
اختلاف فشار بین این دو نقطه چقدر است. (c)
اختلاف ارتفاع جیوه در دو شاخه لوله U شکل
چيست ؟

۱۴-۳۱ از آب بعنوان مایع مانومتری در لوله پیرانت برای اندازه گیری سرعت
هوا پیمای استفاده میشود. هر گاه حداکثر اختلاف ارتفاع در دولوله بتواند ۱۰cm باشد
حداکثر چه سرعتی با آن قابل اندازه گیری است ؟ توده ویژه هوا $۱۰^{-۳} \times ۱/۳$ را گرم
بر سانتیمتر مکعب است.

۱۴-۳۲ قطراستوانه دوار داخلی ویسکوزومتر شکل ۱۴-۱۱ برابر ۵cm ، قطر
داخلی سیلندر ساکن $۵/۴\text{cm}$ و قطر قرقره ۴cm است. مایعی که ویسکوزیته آن ۶ پواز
است فضای بین دو استوانه را پر میکند. ارتفاع مایع ۸cm است. وزن وزنه آویزان را
 ۳۰gm فرض کنید و سرعت حد سقوط وزنه را حساب کنید.

۱۴-۳۳ مایعی ویسکوز درون لوله ای مطابق شکل ۱۴-۱۳ (b) جریان آرام دارد.
ثابت کنید که سرعت حجمی عبور سیال در این لوله برابر سرعت حجمی در وضعی است که سیال
در همه نقاط لوله با نصف سرعت مایع در محور حرکت کند.

۱۴-۳۴ (a) سرعت حد حباب هوایی بقطر یک میلی متر که در مایعی بزرگ ویسکوزیته
 ۱۵۰cp و بتوده ویژه $۰/۹۰\text{gm/cm}^3$ صعود میکند بدست آورد. (b) سرعت حد این
حباب در آب چقدر است ؟

۱۴-۳۵ (a) اندازه سرعت گلوله آهنی بشعاع یک میلی متر را در لحظه ای که شتاب
آن نصف شتاب سقوط آزاد است و درون ظرفی از گلیسرین در حال سقوط است بدست آورید.
(b) سرعت حد این گلوله در گلیسرین چه اندازه است ؟ توده ویژه آهن و گلیسرین بترتیب
 $۸/۵$ و $۱/۳۲$ را گرم بر سانتیمتر مکعب میباشد.

۱۴-۳۶ فرض کنید سرعت هوا در سطح بالائی بال هوا پیمایی برابر ۳۰m/sec و
در پائین سطح بال ۲۴m/sec است. هر گاه جرم بال ۳۰۰kgm و سطح آن $۳/۶\text{m}^2$ باشد
نیروی کل مؤثر بر بال چه اندازه است. توده ویژه هوا $۰/۰۰۱۳\frac{\text{gm}}{\text{cm}^3}$ است.

۱۴-۳۷ هوا پیمای جدید باید بتواند نیروی بالا برنده ای معادل ۱۰۰۰n برای

هر متر مربع از سطح بال ایجاد کنند. هر گاه سرعت هوا در سطح زیرین بال 90 m/sec باشد سرعت هوا را در مجاورت سطح فوقانی بال بدست آورید. توده ویژه هوا 1.2 gm/cm^3 است.

۱۴-۲۸ آب 20°C را با سرعت 50 cm/sec از لوله‌ای بقطر 3 mm عبور می‌کند. (a) عدد رینولد و (b) طبیعت جریان را مشخص کنید.

۱۴-۲۹ آب 20°C از لوله افقی بقطر 15 cm با مکش پمپ کشیده شده به‌وای آزاد وارد میشود. هر گاه در نقطه‌ای که 300 m از انتهای لوله (محل پمپ) فاصله دارد فشار مطلق آب 1.02 atm باشد. (a) سرعت جریان آب چه اندازه است؟ (b) طبیعت جریان چیست. (c) سرعت حجمی آب چند لیتر بر ثانیه است؟

۱۴-۳۰ ظرفی که درست چپ شکل ۱۴-۱۴ (a) نشان داده شده بقدر کافی وسیع و به‌وای آزاد مربوط است. عمق $y = 40 \text{ cm}$ مقاطع لوله افقی که از ظرف خارج می‌شود بترتیب 1 cm^2 و 0.5 cm^2 و 0.2 cm^2 است. مایع کامل و ویسکوزیته آن صفر است. (a) سرعت حجمی خروج آب از ظرف چه اندازه است. (b) سرعت جریان در هر سطح مقطع چه اندازه است؟ (c) ارتفاع مایع در لوله‌های قائم چه اندازه‌اند.

فرض کنید که مایع در شکل ۱۴-۱۴ (b) ویسکوزیته‌ای برابر 0.5 پواز داشته باشد. توده ویژه مایع را 0.8 gm/cm^3 و عمق مایع را طوری فرض کنید که سرعت حجمی جریان نظیر قسمت (a) که فوقاً بیان شد باشد. فواصل c و d و نیز e و f هر یک 20 cm فرض شود. سطوح مقاطع لوله افقی را در هر شکل یکسان فرض کنید (قسمت a و b شکل ۱۴-۱۴). (d) اختلاف سطح مایع در لوله‌های (c) و (d) چه اندازه است. (e) اختلاف ارتفاع در لوله‌های e و f را بدست آورید. (f) سرعت جریان در محور لوله افقی چه اندازه است؟

۱۴-۳۱ (a) آیا معقول است که جریان را در قسمت دوم مسئله ۱۴-۳۰ لایه‌ای (آرام) فرض کنیم؟ (b) آیا اگر مایع آب باشد جریان لایه‌ای است؟

فصل پانزدهم

دما و انبساط

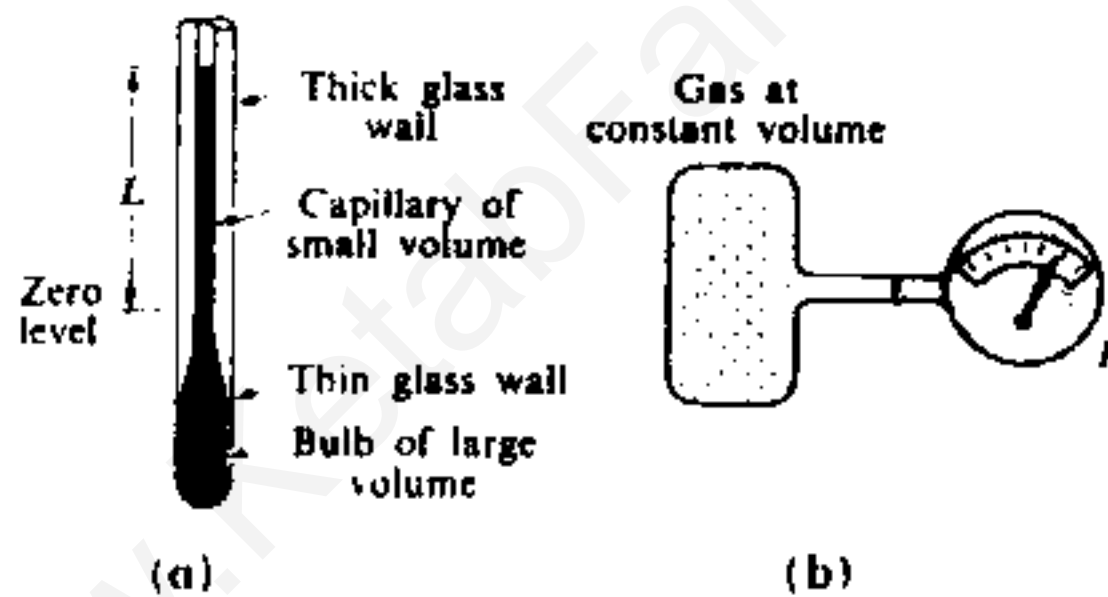
۱۵-۱، دما

برای بیان حالت تعادل يك سیستم مکانیکی و پیش بینی نحوه حرکت اجسام صلب یا سیالات سه «بی تعریف» اساسی طول و جرم و زمان مبنایست شناخته شود. تمام کمیات مهم دیگر را در مکانیک بر حسب این سه کمیت بیان میکنند حال میخواهیم در باره پدیده‌های دیگری از فیزیک که به پدیده‌های گرمائی مشهورند بحث کنیم. این پدیده‌ها در فیزیک کلاسیک غیر مکانیکی شناخته شده‌اند و برای بحث درباره آنها به «بی تعریف» دیگری بنام دما نیازمندیم:

همه ما از کودکی با مفهوم گرمی و سردی آشنا هستیم و معنی اصطلاحات گرم، سرد، داغ و غیره را بخوبی میدانیم وقتی بالمس کردن جسمی گرم یا سرد بودن آنرا امتحان میکنیم حس تشخیص دمای خود را بکار انداخته‌ایم تا به بینیم جسم مورد نظر گرم است یا سرد. وقتی جسمی گرم است دمای آن بالاست و بالعکس. این درست مثل این است که ما وزنه‌ای از زمین بلند میکنیم یا بان ضربه‌ای میزنیم تا اینکه جرم آن را از نظر کمی تشخیص دهیم باید ابتدا رابطه‌ای نظیر آنچه بین جرم و شتاب است بشناسیم، نیروی مؤثر بر جسم و شتاب حاصله را اندازه گرفته جرم جسم را بکمک عملیات جبری بدست آوریم. اما اندازه‌گیری دقیق این کمیات بکمک ماهیچه‌های بدن ممکن نیست. برای تعیین دمای يك جسم فیزیکی توان بر اساس احساس ما از دما، آنرا دقیقاً تعیین کرد و بیک رشته عملیاتی نیازمندیم که رابطه‌ای با درك ذهنی ما از دما ندارند، بلکه باید جنبه سنجش داشته باشند. در این باره ذیلاً صحبت میکنیم.

سیستم‌های معینی هستند که وضع هر يك از آنها ممکن است یکی از کمیات فیزیکی

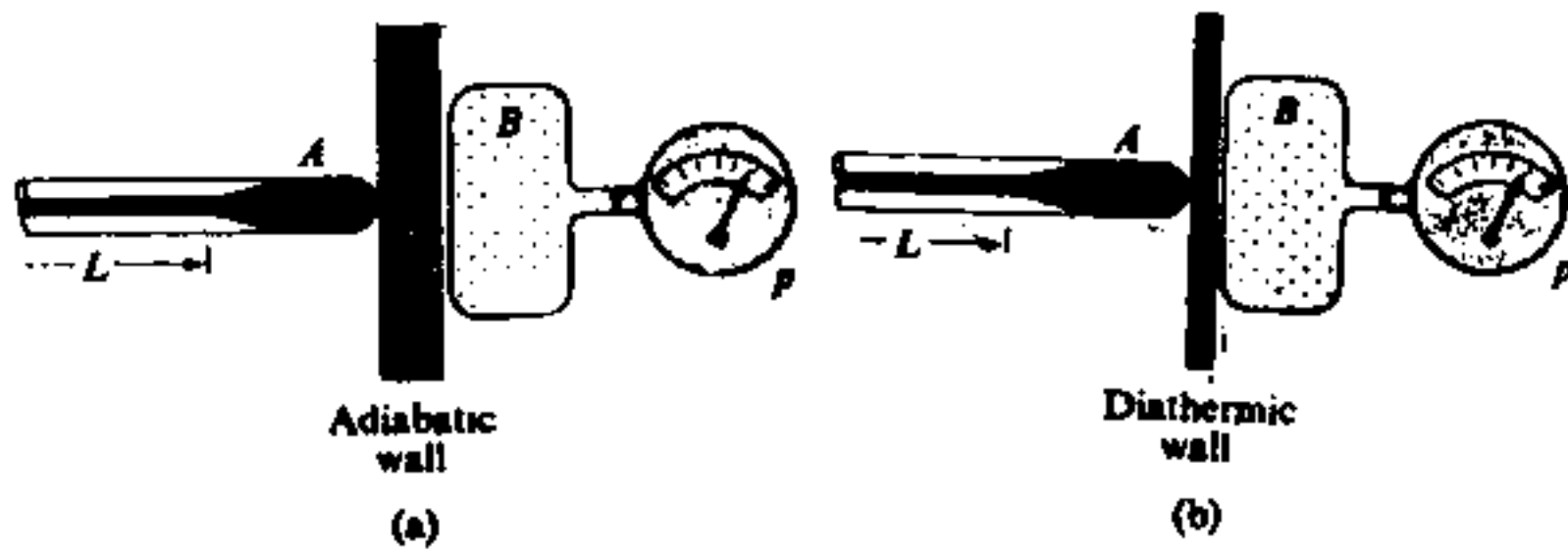
وابستگی داشته جهت اندازه گیری آن کمیت بکار روند. مثلاً مایمی نظیر جیوه یا الکل که در مخزنی با دیواره نازک شیشه‌ای قرار دارند و مخزن مذکور لوله‌های شیشه‌ای با جدار ضخیم‌تر وصل است [شکل ۱-۱۵ (a)] میتواند چنین سیستمی باشد. L طول ستون جیوه، یکی از مختصات دستگاه است که با تغییر دما تغییر میکند. (مبدء سنجش L يك نقطه اختیاری است.) دستگاه ساده دیگری که در شکل ۱-۱۵ (b) نشان داده شده است. ظرفی است با دیواره نازک و حجم ثابت که درون آن از گازی پر شده است و فشارسنجی بآن وصل است و فشار گاز را در هر وضع نشان میدهد. مختصات مورد نظر ما در این دستگاه فشار است. در قسمت بعد خواهیم دید که هرگاه سیمی نازک (که کشش مؤثر بر آن ثابت باشد) داشته باشیم مقاومت الکتریکی سیم، مختصات مورد استفاده در سنجش دماست. همچنین دو فلز غیر هم جنس که در نقطه‌ای بهم جوش داده شده‌اند نوع دیگر از این دستگاه‌هاست و مختصات مفید در سنجش دما نیروی الکتروموتوری محل اتصال است.

شکل ۱-۱۵ (a) دستگاهی که مختصات آن L است. (b) دستگاهی که مختصات آن p است.

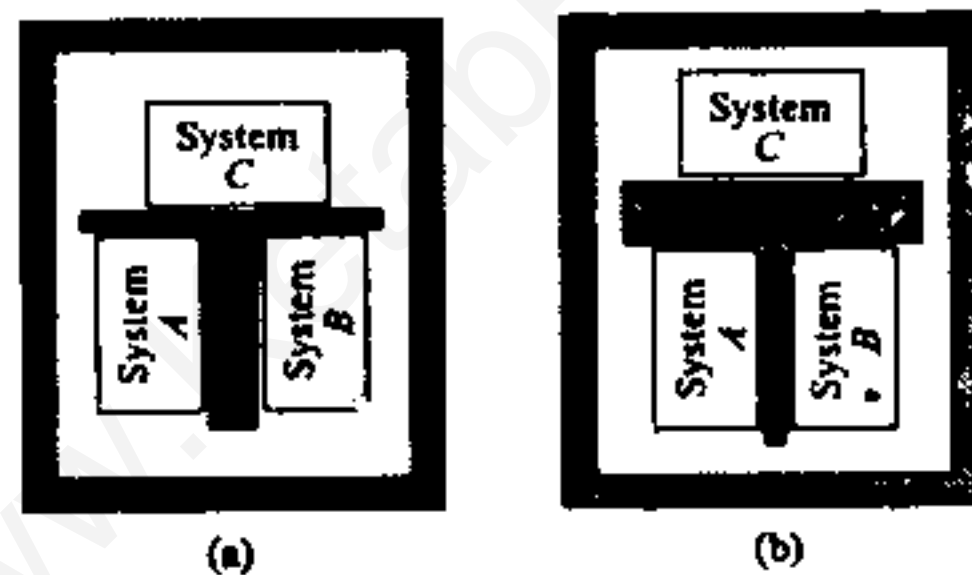
فرض کنیم A معرف دستگاه جیوه‌ای که L مختصات آن است و B معرف دستگاه و گاز با حجم ثابت که مختصات آن p است، باشد. هرگاه A و B بهم متصل شوند در مختصات L و P آنها عموماً تغییراتی ایجاد میشود (در اثر تغییر دما). چنانچه میان A و B دیواره‌ای ضخیم قرار گیرد که جنس آن کائوچو است و امثالهم باشد تغییرات L و P تقریباً مستقل از یکدیگر است. فرض کنیم دیواره‌ای ایده‌آلی وجود داشته باشد که وقتی بین دو دستگاه قرار گیرد L و P کاملاً مستقل از هم تغییر کنند چنین دیواره‌ای را **آدیاباتیك** مینامند. دیواره **آدیاباتیك** مطلق وجود ندارد ولی بطور تقریبی میتواند وجود داشته باشد شکل ۱-۱۵ (a) نحوه نمایش دیواره **آدیاباتیك** را نشان میدهد. (دیواره هاشور خورده و نسبتاً ضخیم، علامت قراردادی دیواره **آدیاباتیك** است)

هرگاه A و B بهم متصل باشند یا دیواره نازک فلزی آنها را از یکدیگر جدا کند و دیواره طوری باشد که حتماً تغییرات P و L برهم اثر متقابل داشته باشند دیواره را **دیاترمیک** مینامند. ورقه نازک مسی دیواره تقریباً **دیاترمیک** است. [شکل ۱-۱۵ (b)]

شکل ۳-۱۵ دستگاهی جیوه‌ای A و گازی B با دیواره‌ای از هم جدا شده است (a) دیواره آدیاباتیکی (b) دیواره دیاترمیکی

معمولاً دیواره دیاترمیکی را مطابق شکل سیاه میکشند. زمانی فرا خواهد رسید که دیگر تغییراتی در A و B اتفاق نمی‌افتد. نقطه تماس دو جسم را در حالت مذکور یعنی وقتی مختصات A و B تغییر نمی‌کند در حال تعادل دمایی مینامند.

شکل ۳-۱۵ قانون صفرم ترمودینامیک (a) اگر A و B در حال تعادل گرمایی با A باشند (b) و B با یکدیگر بحال تعادل گرمایی هستند.

دو سیستم A و B را فرض کنید که با دیواره آدیاباتیکی از هم جدا شده و هریک بطور جداگانه با سیستم C با دیواره دیاترمیکی در حال تماس اند و مطابق شکل ۳-۱۵ (a) مجموعه را یک دیواره آدیاباتیکی از محیط خارج جدا می‌سازد. تجربه نشان میدهد که دو دستگاه پس از مدتی با دستگاه سوم بحال تعادل درمی‌آیند و اگر دیواره آدیاباتیکی را با دیاترمیکی عوض کنیم نیز تغییری در وضع آنها بوجود نمی‌آید، [شکل ۳-۱۳ (b) حال اگر بجای اینکه A و B را در یک زمان به C وصل کرده بگذاریم بحال تعادل درآیند ابتدا A را با C بهم وصل کنیم تا بحال تعادل درآیند سپس B را به C وصل کنیم (وضع دستگاه C در هر دو حال یکی است) و بگذاریم تا آنها نیز بحال تعادل درآیند سپس دیواره آدیاباتیکی بین A و B را برداشته دیواره دیاترمیکی بجای آن قرار دهیم می‌بینیم که A و B بحال تعادل

هستند. بنابراین وقتی میگوئیم «دو دستگاه به حال تعادل دمائی» هستند بدین معنی است که اگر بین آنها دیواره دیاترمیک قرار گیرد باز هم مجموعه دو دستگاه به حال تعادل دمائی باقی خواهند ماند.

این واقعیت تجربی را چنین بیان میکنند: دو دستگاه که هر یک با دستگاه ثالثی به حال تعادل دمائی هستند با یکدیگر نیز تعادل گرمائی دارند. R. H. Fowler این بیان را اصل صفرم ترمودینامیک نامیده است. در اول چنین بنظر میآید که اصل صفرم از بدیهیات است و بیان آن موردی ندارد ولی چنین نیست زیرا همیشه نمیتوان چنین نتیجه‌ای را از بیان مشابه آن بدست آورد. مثلاً میله A و B که هر یک دارای بار الکتریکی هستند میله باردار C را جذب میکنند ولی میدانیم A و B یکدیگر را جذب نخواهند کرد. (دو خانم A و B آقای C را دوست دارند. نمیشود نتیجه گرفت که حتماً دو خانم A و B یکدیگر را دوست دارند !!)

فرض کنیم دو جسم A و B مدتی با دیواره دیاترمیک بهم متصل باشند ممکن است به حال تعادل دمائی برسند یا نرسند. سؤال ما این است که کدام کمیت فیزیکی متعلق به A با همین کمیت مربوط به B با هم مساوی میشوند تا تعادل دمائی حاصل شود؟ مسلم این است که این کمیت جرم، وزن، توده ویژه، مدول الاستیته، بار الکتریکی یا حالت مغناطیسی دو جسم نیست که با هم مساوی شده‌اند. پس کمیت جدیدی متعلق به دو جسم وجود دارد که با هم مساوی هستند این کمیت را دما مینامیم دما کمیت منسوب به جسمی است که معلوم میدارد آیا این جسم با جسم دیگر تعادل دمائی دارند یا نه.

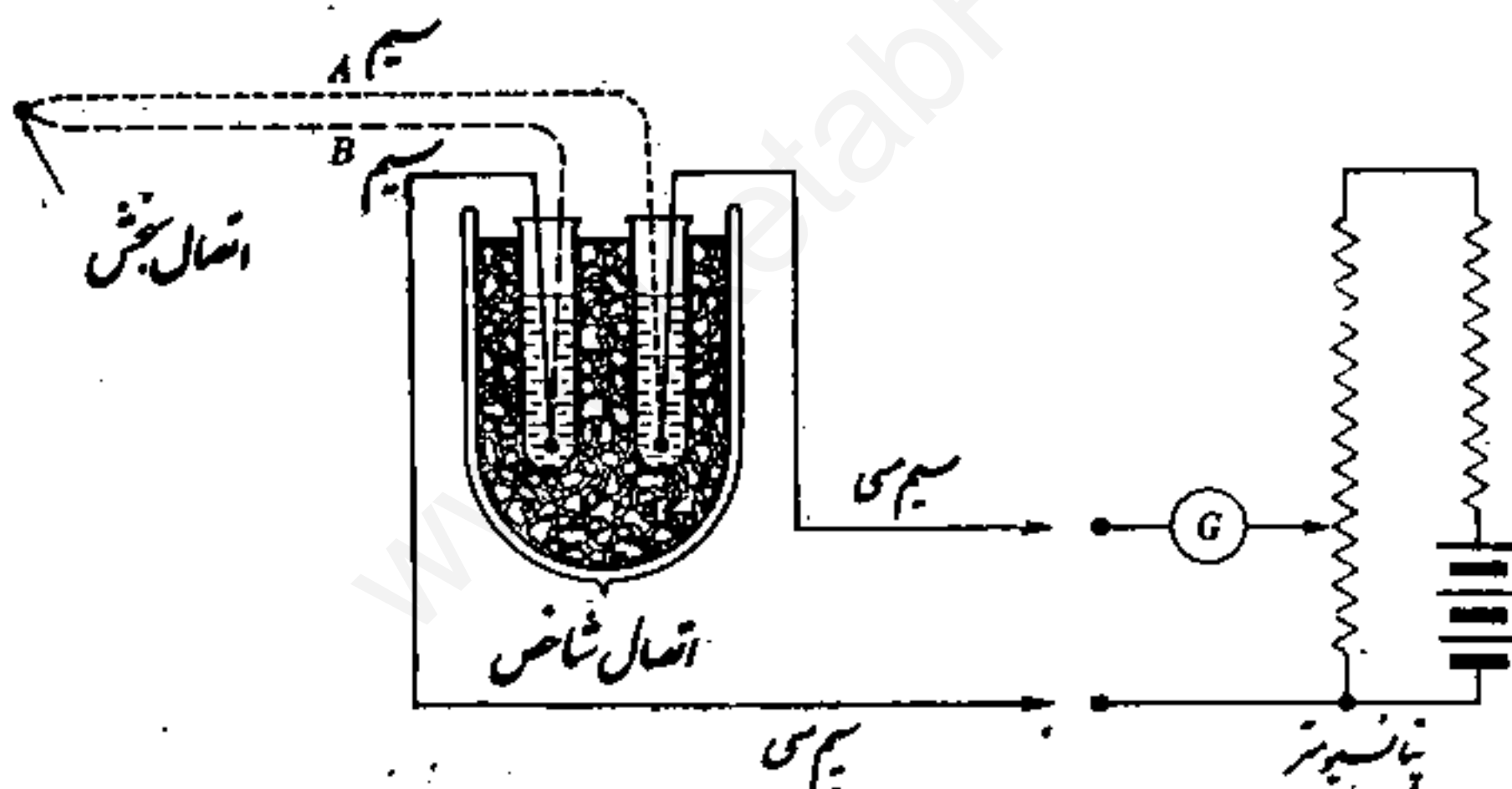
دمای چند جسم را که به حال تعادل دمائی هستند بایک عدد میتوان نشان داد. تعریف اصل دمائی مجموعه قواعدی است که بکمک آنها میتوان اعداد را بدماهای مختلف نسبت داد. پس از انجام این عمل یعنی نسبت دادن اعداد به دماهای اجسام؛ میتوان گفت شرط تعادل دمائی بین دو جسم این است که دمای آنها با هم مساوی باشد و هر گاه دمای دو جسم مساوی نباشند مطمئناً این دو جسم به حال تعادل دمائی نیستند.

از بحث اساسی فوق که درباره مفهوم دما باختصار بیان شد نتیجه میشود که دما کمیتی منسوب باجسام است بطوریکه اگر چند جسم با هم در حال تماس باشند پس از مدتی دمای همه آنها یکسان میشود. (بشرط آنکه مجموعه چند جسم را در محیطی که با دیواره آدیاباتیک از خارج جدا شده است قرار دهیم) معلوم میشود که مفهوم فوق الذکر دما با مفهوم سرد و گرم بودن اجسام قابل تطبیق است چه تسا آنجا که بحواس ما بتوان اطمینان کرد میتوان دریافت که وقتی چند جسم سرد و گرم را مدتی پهلوی هم قرار دهیم همه آنها بوضع متدلی درمیآیند. اما بیان مطلب بصورت فوق از دو جهت لازم بود. نخست آنکه بیان مذکور اساس

قواعد اندازه گیری دما را بیان میکند دوم آنکه این بیان پایه محکمی برای فهم این مبحث از فیزیک در سطح عالیتر است .

۱۵-۲ ، دماسنج

هر گاه بخواهیم دمای چند جسم را تعیین کنیم ساده ترین راهها این است که یکی از آنها را بعنوان دستگاهی که میتواند تعادل دمایی خود دستگاه را با هر یک از اجسام دیگر نشان دهد انتخاب کنیم . چنین دستگاهی را ترمومتر یا دماسنج مینامند وقتی دماسنجی را میخوانیم مفهوم آن این است که دماسنج با جسمی که دمای آن اندازه گرفته میشود بحال تعادل دمایی هستند مهمترین خصیصه هر دماسنج حساسیت آن (تغییر قابل ملاحظه مختصات بسازاه تغییر ناچیز دما) ، دقت و امکان تجدید (reproducibility) آن است . همچنین در مرحله بعد سرعت اندازه گیری با آن نیز دارای اهمیت است زیرا چند نمونه دماسنج را که همه خواص مذکور را دارند شرح میدهم .

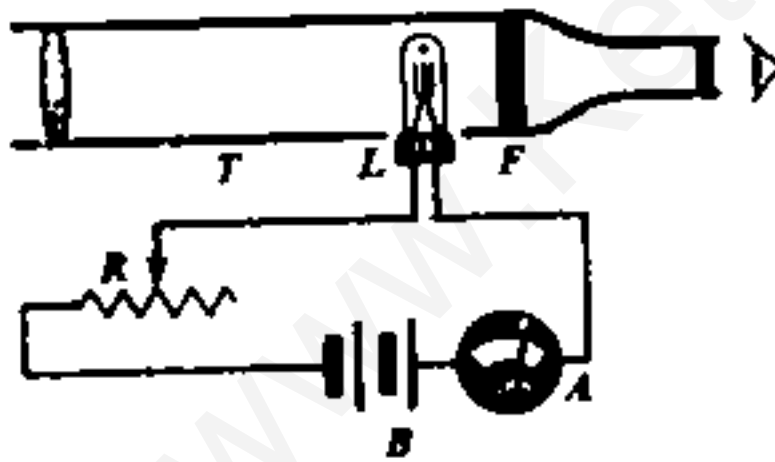
شکل ۱۵-۴ ترموکوپل با اتصال سنجش و اتصال مبده *

مهمترین دماسنجی که در اغلب آزمایشگاههای تحقیقاتی و صنعتی مورد استفاده است ترموکوپل میباشد . این دماسنج تشکیل شده است از دو ورقه فلزی غیر هم جنس که بهم جوش داده شده و اتصال سنجش **test junction** نامیده میشود (شکل ۱۵-۴) این اتصال را در محلی که باید دمای آن اندازه گرفته شود قرار میدهند چون جرم اتصال سنجش کم است با دریافت مقدار کمی گرما گرم شده سریعاً با اجسام مختلف بحال تعادل دمایی در میآید . دو اتصال سنجش در دستگاه وجود دارد اولی از اتصال **A** و مس و دومی از اتصال **B** و مس

بدست آمده است. این دو اتصال را در دمای ثابت دلخواهی قرار میدهند. مختصاتی از دستگاه که با تغییر دما تغییر میکند نیروی الکتروموتوری است که در کوپل در اثر اختلاف دما ایجاد میشود که با دستگاهی بنام پتانسیومتر اندازه گرفته میشود. ترموکوپلهایی با یک اتصال که از پلاتین و آلیاژ ۹۰٪ پلاتین و ۱۰٪ رودیوم **rhodium** تشکیل شده است. از اتصال مس و کنستانتان نیز استفاده میشود.

دماسنج مقاومنی ازسیم بسیارنازکی که معمولاً برای حفاظت درون لوله نقره‌ای قرار دارد تشکیل شده است. سیم‌های هادی این مقاومت (سیم نازک) را به دستگاه سنجش مقاومنی نظیر پل و تستون وصل می‌کنند. مقاومت الکتریکی سیم را با دقت بسیار زیاد میتوان اندازه گرفت. بنابراین تغییرات مقاومت مذکور را در اثر تغییر دما میتوان بدقت اندازه گرفت. از همین جهت دماسنج مقاومنی دستگاه بسیار دقیقی برای سنجش دماست. برای سنجش دماهای بسیار پائین استوانه کوچکی از کربن و یا بلور کوچکی از ژرمانیوم را بجای سیم پیچ فوق‌الذکر قرار میدهند.

برای سنجش دماهای بسیار بالا از پیرومتر اپتیکی استفاده میشود. این دستگاه تشکیل شده است از دوربینی که درون آن لامپی وجود دارد. یک صافی قرمز رنگ که فقط نور

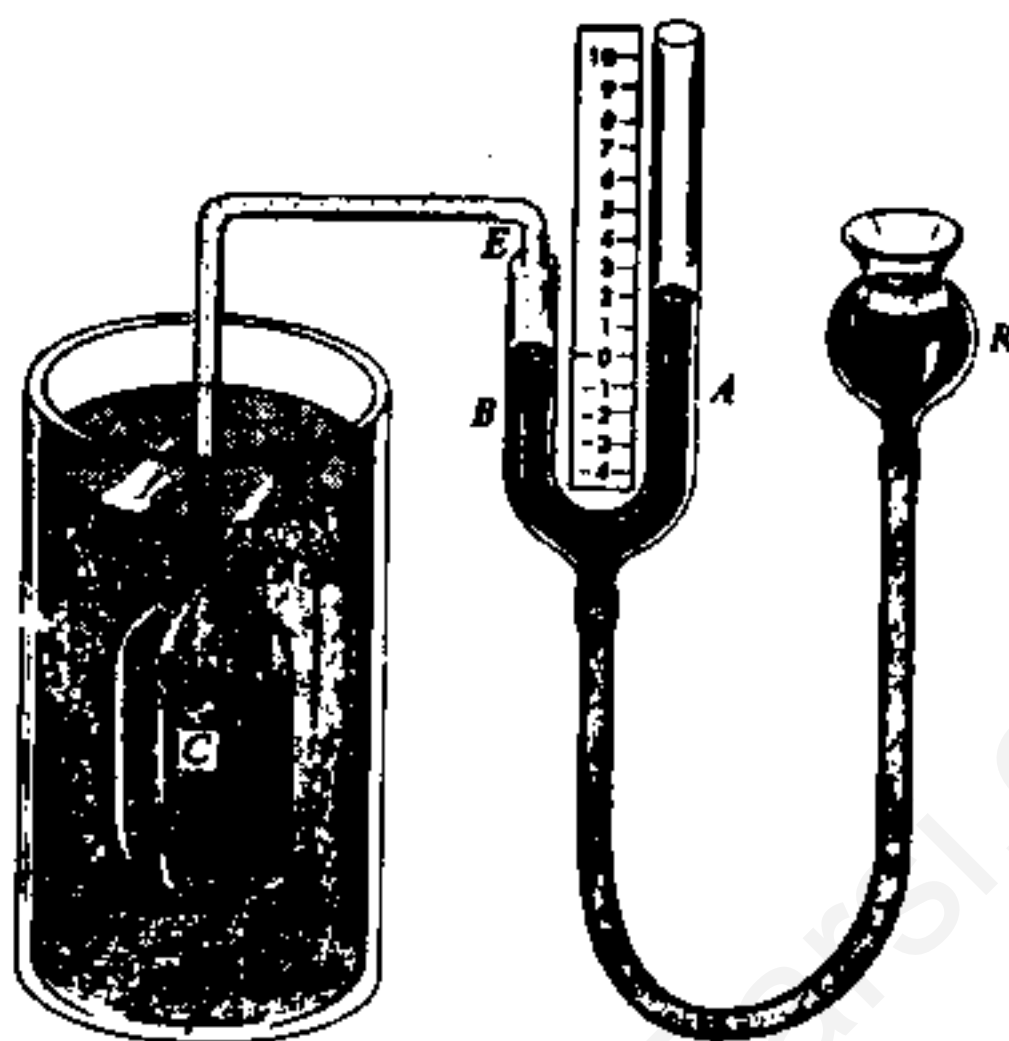

شکل ۱۵-۱۵ اساس پیرومتر اپتیکی

قرمز را عبور میدهد جلولاپ قرار دارد. (شکل ۱۵-۱۵) وقتی لوله دوربین را بطرف کوره‌ای بگیریم درون دوربین رشته لامپ بصورت خط سیاهی در زمینه روشن حاصل از نور کوره دیده میشود. لامپ به باتری B و رنوسنای R وصل است. با تغییر مقاومت رنوسنا شدت جریان را در لامپ طوری تغییر می‌دهیم که رنگ رشته لامپ و رنگ زمینه

روشن کوره یکسان شده رشته لامپ «ناپدید» شود جریان از دستگاه سنجش که بر حسب دما مدرج شده است عبور میکند و دما را میتوان روی آن خواند. چون هیچیک از قسمتهای دستگاه درون کوره قرار نمی‌گیرد دماهایی بالاتر از نقطه ذوب فلزات را نیز میتوان بآن اندازه گرفت.

از میان کلیه عواملی که بر حسب دما متغیرند گازها از نظر حساسیت دقت اندازه‌گیری و امکان تجدید از همه ممتاز است. در شکل ۱۵-۱۶ اساس دماسنج گازی با حجم ثابت نشان داده شده است. جنس موادی که در ساختن این نوع دماسنج‌ها بکار رفته، و ابعاد و طرز ساختمان آن تابع حدود دمایی که باید با این دستگاه سنجیده شود میباشد.

شکل ۱۵-۶ دماسنج گازی با حجم ثابت

معمولاً گاز هلیوم در حباب C است و تغییرات فشار آنرا میتوان با مانومتر جیوه‌ای یا لوله باز اندازه گرفت. هر چه فشار گاز زیادتر شود سطح جیوه در شاخه B پائین رفته در شاخه A بالا می‌آید. پائین لوله U شکل بیک لوله لاستیکی مربوط است که از طرف دیگر به مخزن جیوه‌ای R وصل می‌باشد. با بالا و پائین بردن مخزن همیشه سطح جیوه را در شاخه B در محل E ثابت نگاه میداریم بنابراین حجم گاز ثابت میماند.

دماسنج گازی در مراکز استاندارد و آزمایشگاه‌های تحقیقاتی مورد استفاده است ولی چون حجم آنها زیاد است و دیر به تعادل دمایی میرسند در موارد عادی کمتر مورد استفاده‌اند.

۱۵-۳، طرز وضع اشل دمائی

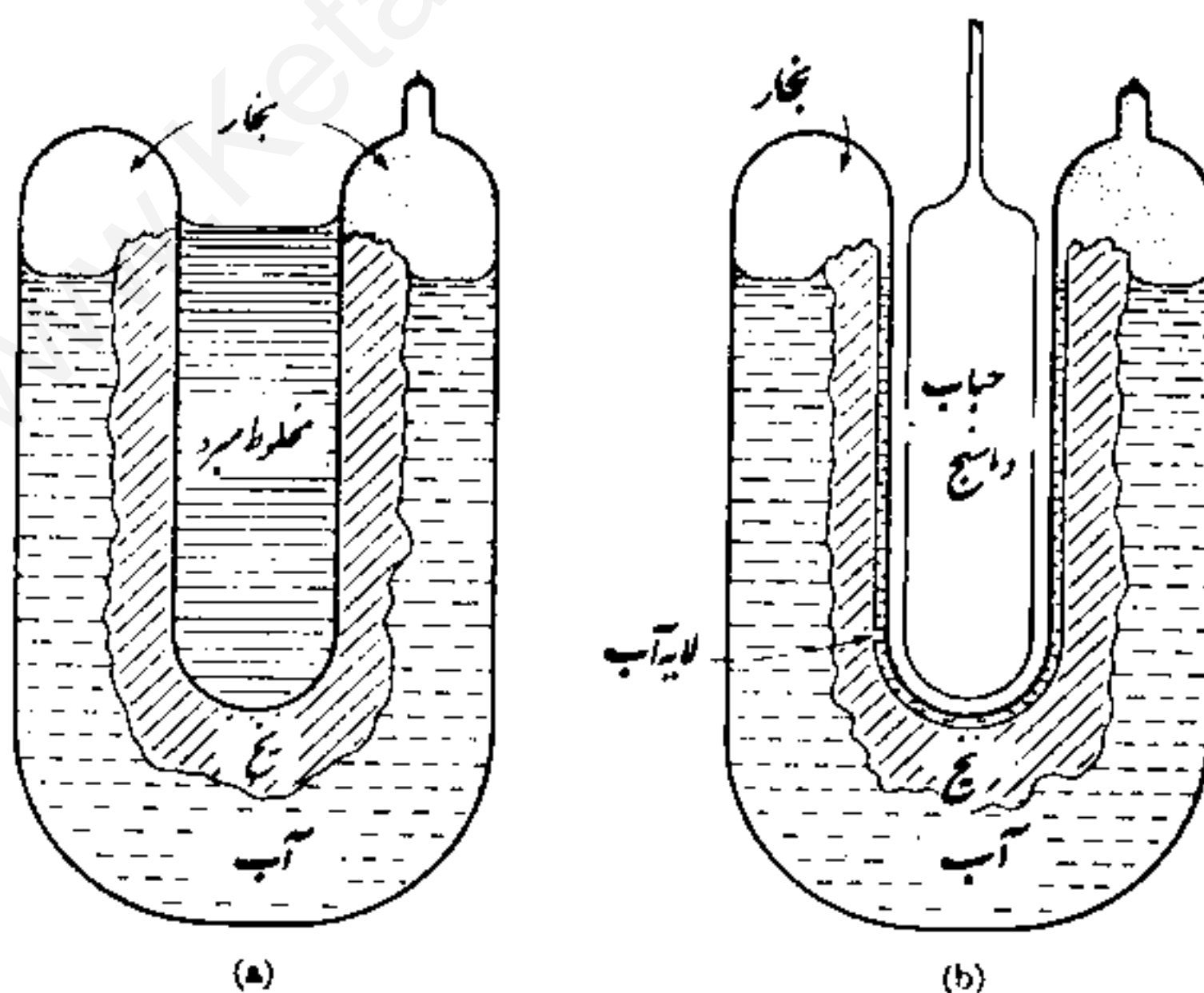
در هر يك از انواع دماسنجهای فوق‌الذکر وقتی عامل متغیر با دما ثابت میماند دلیل بر این است که دما ثابت است باین ترتیب دریافته‌اند که هر گاه مایع و جامدی از يك جنس بحال تعادل در مجاور هم باشند (یعنی مایع بجامد و یا جامد بمایع تبدیل نشود) دمای مخلوط آنها در فشار ثابت، مقدار یست ثابت. همچنین وقتی مایعی در فشار ثابت با بخار هم جنس خود بحال تعادل است دمای آن ثابت است.

دمائی را که در آن جسم جامد و مایع هم جنس آن در فشار جو بحال تعادل است نقطه ذوب متعارف یا NMP (مخفف normal melting point) جسم مینامند. همچنین

دمای تعادل يك مایع یا بخارهم جنس آن را در فشار جو نقطه جوش متعارف یا **NBP** (مخفف **normal boiling point**) مینامند .

ممکن است در دما و نقطه مشخصی جامد ، مایع و بخارهم جنسی بحال تعادل وجود داشته باشد این دما و فشار را نقطه سه گانه یا **TP** جسم مینامند. (مخفف **tripple point**) فشار نقطه سه گانه آب $4/58$ میلی متر جیوه است. در بعضی مواقع تعادل بین جامد و بخار هم جنس در فشار آتموسفریک وجود دارد . دمائی که در آن این تعادل وجود دارد **NSB** (مخفف **normal sublimation point**) نامیده میشود .

NMP و **NSB** و **NBP** و **TP** هر جسم را میتوان مقیاس سنجش دروضع اشل دما قرار داد . هر دمائی که بدین ترتیب انتخاب شود نقطه ثابت **fixed point** نامیده میشود . پیش از ۱۹۵۴ دو نقطه ثابت وجود داشت . **NBP** آب و نیز دمای تعادل یخ خالص و آبی که از هوا اشباع شده باشد . هر دو نقطه ثابت مذکور امروزه متروک اعلام شده است . در دماسنجی جدید ، تنها يك نقطه ثابت اختیار شده است و آن نقطه سه گانه آب است . که مقدار آن برابر $273/16^{\circ}K$ (درجه کلوین) انتخاب شده است .

شکل ۱۵-۲ دستگاهی که آن یخ و بخار آب بحال تعادل وجود دارد تا نقطه سه گانه آب در آن مشخص شود .

برای اینکه بتوان نقطه سه گانه آب را بدقت ایجاد نمود به ظرفی نظیر آنچه در شکل

۷-۱۵ نشان داده شده است نیازمندیم. هوای درون ظرف در آن خارج کرده و سپس مجرای مکش را بسته اند. بكمك محلول سردکننده ای قسمتی از آب درون ظرف منجمد میکنیم و چون فضای خالی در قسمت بالای ظرف وجود دارد بخار آب در آن قسمت ایجاد میشود بنابراین یخ و آب و بخار آب بحال تعادل وجود دارند و نقطه سه گانه ایجاد شده است. حباب دماسنج در وسط ظرف قرار میگیرد:

فرض کنیم نیروی الکتروموتودی \mathcal{E} یا مقاومت R یا فشار p در دماسنج های ترموکوپل، مقاومتی و گازی را با کمیت X (که یک کمیت ریاضی است) نشان میدهیم.

بنابر تعریف نسبت دو دما مساوی نسبت دو مقدار X ظنیر آن است. یعنی اگر دماسنجی در حال تعادل گرمائی با جسمی، کمیت X و در حال تعادل گرمائی با جسم دیگر، کمیت X_p را نشان داد نسبت $T(X)$ به $T(X_p)$ دمای دو جسم مساوی نسبت X و X_p خواهد بود یعنی داریم:

$$\frac{T(X)}{T(X_p)} = \frac{X}{X_p} \quad (1-15)$$

مقادیری را که دارای اندیس (۳) هستند مربوط به یکی از نقاط ثابت مثلا نقطه سه گانه آب فرض میکنیم پس $T(X_p) = 273/16^\circ K$ و از آنجا:

$$T(X) = 273/16^\circ K \frac{X}{X_p} \quad (2-15)$$

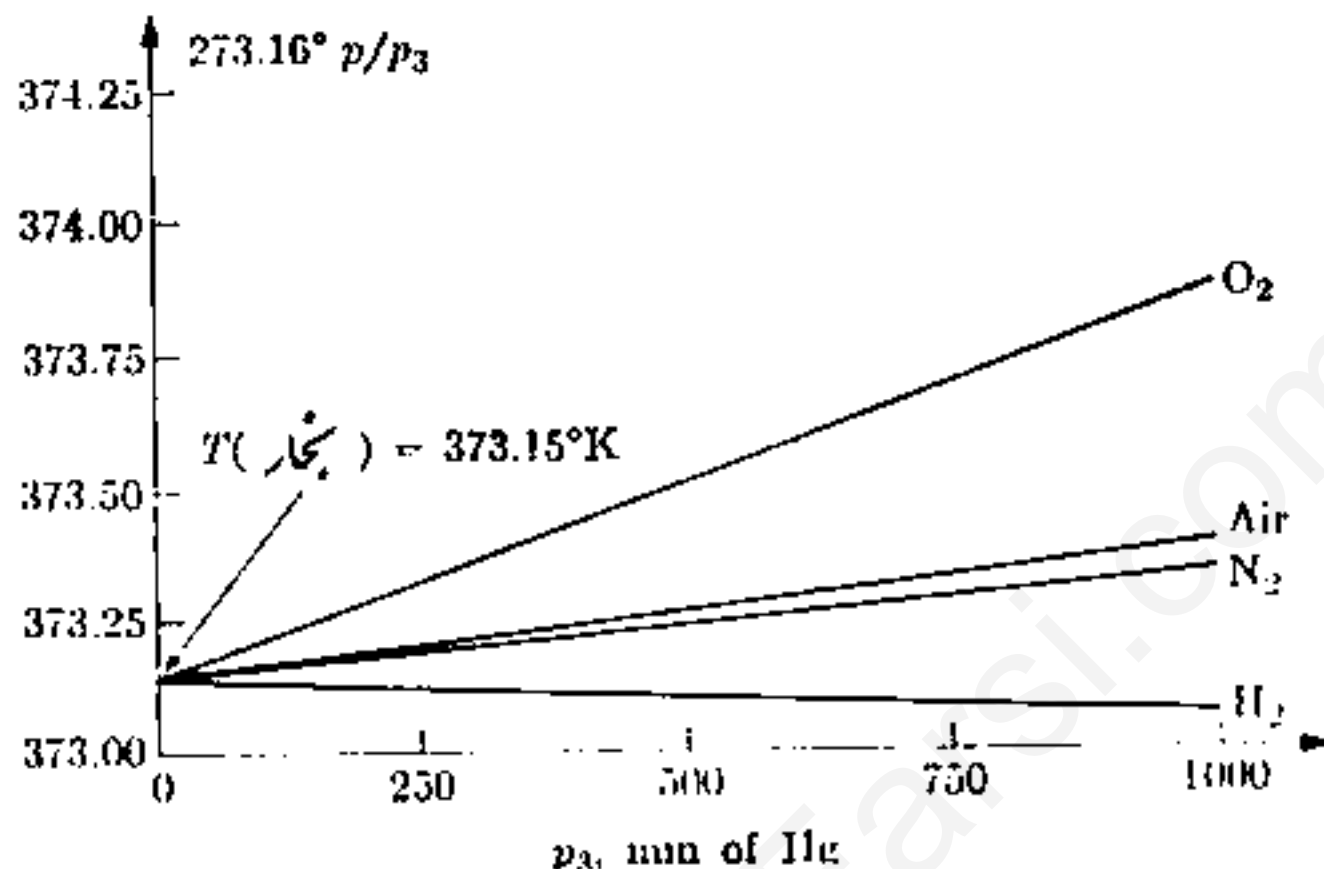
نکته اساسی و مهم این است که رابطه ۱-۱۵ یک رابطه کاملاً اختیاری است مثلاً میتوانستیم نسبت دو دما را متناسب با توان دوم مقادیر X یا لگاریتم آنها و یا منهای معکوس آنها فرض کنیم.

حال باید دید با استفاده از فرمول ۲-۱۵ چه نتایجی از سنجش دمای بكمك دماسنجهای مختلف بدست میاید. نتایج چنین آزمایشی با چهار دماسنج مختلف (ترموکوپل مس نیکل دماسنج، مقاومتی پلاتین و دو نوع دماسنج هیدروژنی با حجم ثابت با فشارهای مختلف) در موردش نقطه ثابت انجام داده و نتایج آنرا در جدول ۱-۱۵ ثبت کرده اند: از فرمول ۲-۱۵ معلوم است که باید دمای نقطه سه گانه آب را $273/16^\circ K$ باشد. نقاط ثابت دیگر را در دماسنج گازی یکسان نشان میدهند ولی نتایج حاصله از اندازه گیری با دو دماسنج است آزمایشهای بعدی نشان داده است که وقتی فشار گاز دماسنج گازی بسمت صفر میل کند نتایج حاصل از اندازه گیری با کلیه دماسنج های گازی یکسان شده به طبیعت گاز هیچگونه بستگی نخواهد داشت. نتایج این آزمایشها در شکل ۸-۱۵ نشان داده شده است. T_{NBP} آب با

جدول ۱-۱۵ مقایسه دما سنج‌ها

نقطه ثابت	Cu-Ni ϵ mV	T(ϵ)	Pt R ohms	T(R)	H ₂ دماسنج حجم ثابت P(atm)	T(P)	فضاسنج حجم H ₂ ثابت p atm	T(P)
N ₂ (NBP)	-۰/۸۰	-۹/۲	۱/۹۶	۵۲/۵	۱/۸۲	۷۲	۰/۲۹	۷۹
O ₂ (NSP)	.	.	۲/۵۰	۶۹/۵	۲/۱۲	۸۶	۰/۴۳	۹۰
CO ₂ (BSP)	۱۰۵۲	۱۲۹	۶/۶۵	۱۸۵	۲/۸۰	۱۹۲	۰/۷۲	۱۹۶
H ₂ O(TP)	$\epsilon_T = ۲/۹۸$	۲۷۲	$R_T = ۹/۸۲$	۲۷۲	$P_T = ۶/۸۰$	۲۷۲	$P_T = ۱/۱۰۰$	۲۷۲
H ₂ O(NBP)	۵/۲۰	۴۸۶	۱۳/۶۵	۲۸۰	۹/۲۰	۳۷۲	۱/۲۷	۳۷۲
Sn(NMP)	۹/۰۲	۸۲۶	۱۸/۵۶	۵۱۶	۱۲/۷۰	۵۱۰	۱/۸۵	۵۰۵

چهار دماسنج گازی سنجیده شده و چنانکه دیده میشود وقتی فشار کم شود همه آنها 273.15°K را نشان میدهند.

شکل ۸-۱۵ مقادیر عددی دمای ترمپریچارده بکمک دماسنج گازی بدست آمده است. دیده میشود که وقتی گازهای مختلف مورد استفاده قرار گیرد نتایج حاصله متفاوت است.

بنابراین دمای مطلق را بکمک فرمول زیر تعریف میکنند.

$$T = [273.15^\circ\text{K}] \lim_{p \rightarrow 0} \left(\frac{p}{p_3} \right) \quad \text{با حجم ثابت} \quad (3-15)$$

باید خاطر نشان ساخت که این فرمول و مجموعه قواعدی که برای اندازه گیری دمای بیان شده بر اساس تناسب گاز در حجم ثابت نسبت به دما بدست نیامده اند چه بیان فشار گاز در حجم ثابت متناسب با دماست، پیش از آنکه اساس درجه بندی مشخص شود بی معنی است. در فصل نوزدهم درجه بندی کلویین که مستقل از خواص گاز بخصوصی است بیان خواهد شد. میتوان نشان داد که در فاصله دمایی که میتوان از دماسنج گازی استفاده کرد درجه بندی دماسنج گازی برهم منطبق اند. بنابراین ما پهلوی اعداد حاصله از دماسنج گازی علامت $^\circ\text{K}$ مینویسیم. همچنین در فصل ۱۹ نشان خواهیم داد که چگونه صفر مطلق را بر اساس درجه بندی کلویین بیان میکنند. پیش از رسیدن به این مبحث «صفر مطلق» معنی و مفهومی ندارد. همچنین اینکه بگوئیم فعالیت های ملکولی در دمای $T = 0$ از بین میرود نیز اشتباه محض است. هر گاه لازم باشد که با استفاده از قوانین مکانیک آماری دمای جسم را با دماش ملکولی آن نسبت دهیم بهتر است از قواعد مکانیک کوانتیک نیز استفاده کنیم. می بینیم که نتایج حاصله

از کاربرد قواعد مکانیک آماری و مکانیک کوانتیک این واقعیت را مدلل میدارد که ملکولهای اجسام در دمای صفر مطلق نیز دارای جنبش هستند و انرژی مربوط بدما را انرژی نقطه صفر می نامند .

۱۵-۴ ، درجه بندی سلزیوس ، رانکین و فارنهایت

هر درجه از درجه بندی سلزیوس [که بنام سلزیوس Anders Clesius (۱۷۴۴-۱۷۰۱) نامگذاری شده است] که قبلا درجه بند سانتیگراد نامیده میشد معادل یک درجه کلوین است ولی صفر سلزیوس طوری انتخاب شده است که دمای نقطه سه گانه آب برابر 0.01°C میباشد . بنابراین اگر t دمای سلزیوس فرض شود داریم :

$$t = T - 273.15^{\circ}\text{K} \quad (15-4)$$

مثلا دمای t_s سلزیوس که در آن بخار تقطیر میشود چنین بدست میاید :

$$t_s = T_s - 273.15^{\circ}\text{K}$$

هر گاه T_s را از شکل ۱۵-۸ بخوانیم داریم :

$$t_s = 373.15^{\circ} - 273.15^{\circ} = 100.00^{\circ}\text{C}$$

دو نوع درجه بندی در کشورهای متحده آمریکا و کشوری مشترك المنافع معمول و رایج

است . درجه بندی رانکین [که بنام William John Mac Quorn Rankine

(۱۷۴۴-۱۷۰۱) نامگذاری شده است] و درجه بندی فارنهایت [که بنام Gabriel Fahrenheit

(۱۸۲۰-۱۸۲۲) نامگذاری شده است] دمای رانکین با دمای کلوین رابطه زیر را دارد :

$$T_R = \frac{5}{9} T$$

و هر گاه دمای فارنهایت را به t_F نشان دهیم خواهیم داشت :

$$t_F = T_R - 459.67^{\circ}\text{R} \quad (6-15)$$

هر گاه سه فرمول ۱۵-۴ و ۱۵-۵ و ۱۵-۶ را با هم حل کنیم خواهیم داشت :

$$t_F = \frac{9}{5} t + 32^{\circ}\text{F} \quad (7-15)$$

که از آن نتیجه میگیریم که دمای انجماد آب ($t = 0^{\circ}\text{C}$) برابر 32°F و نقطه جوش آب

($t = 100^{\circ}\text{C}$) معادل 212°F است . .

۱۰۰ درجه سلزیوس یا کلورین یعنی فاصله بین نقطه ذوب یخ و جوش آب معادل 180°F یا 180°R است. در شکل ۱۵-۹ چهار درجه بندی باهم مقایسه شده اند.

اندازه گیری دقیق نقطه ذوب و نقطه جوش اجسام مختلف با دماسنج گازی مستلزم صرف مساعها وقت و انجام کارهای پرزحمت و محاسبات ریاضی است. خوشبختانه این عمل با دقت فراوان برای اجسام مختلف (که با دقت هر چه تمامتر خالص انتخاب شده اند) انجام و نتایج بعضی از آنها در جدول ۱۵-۲ ثبت شده است. بکمک این نقاط ثابت میتوان دماسنجها را میزان کرد.

جدول ۱۵-۲ چند نقطه ثابت

نقاط ثابت اصلی	$T, ^{\circ}\text{K}$	$t, ^{\circ}\text{C}$	$T_R, ^{\circ}\text{R}$	$t_F, ^{\circ}\text{F}$
نقطه سه گانه آب: مقیاس اصلی	۲۷۳/۱۶	۰/۰۰	۴۹۱/۸۸	۳۲/۱۰۸
NBP اکسیژن	۹۰/۱۸	-۱۸۲/۹۲	۱۶۲/۳۰	-۲۹۷/۳۵
نقطه تعادل یخ و آب اشباع از هوا	۲۷۳/۱۵	۰/۰۰۰	۴۹۱/۶۷	۳۲/۰۰
NBP آب	۳۷۳/۶۵	۱۰۰/۰۰	۶۷۱/۶۷	۲۱۲/۰۰
NMP روی	۶۹۲/۶۶	۴۱۹/۵۱	۱۲۴۶/۷۸	۷۸۷/۱۱
NMP آنتیموان	۹۰۳/۶۵	۶۳۰/۵۰	۱۲۲۶/۵۷	۱۱۶۶/۹۰
NMP نقره	۱۲۳۳/۹۵	۹۶۰/۸۰	۲۲۲۱/۱۱	۱۷۶۱/۴۴
NMP طلا	۱۳۳۶/۱۵	۱۰۶۳/۰۰	۲۴۰۵/۵۷	۱۹۴۵/۴۰

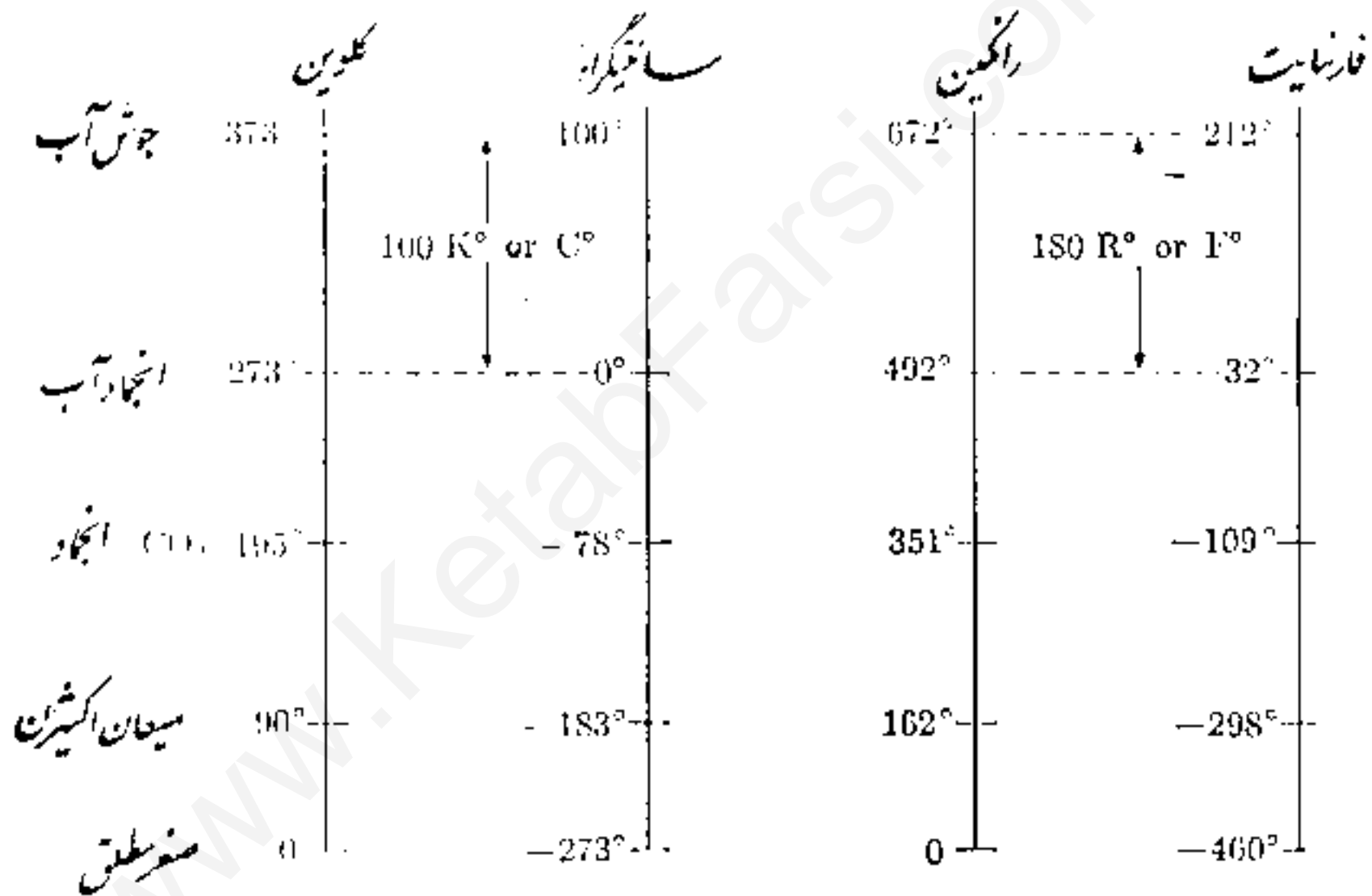
فرض کنیم دمای ظرف آبی از 20°C به 30°C یعنی با اندازه ۱۰ درجه سلزیوس افزایش یابد. میخواهیم در نحوه نمایش فاصله دمائی که برابر ۱۰ درجه سلزیوس است و دمای ۱۰ سلزیوس که ۱۰ درجه بالاتر از صفر سلزیوس است وجه تمایزی وجود داشته باشد بنابراین قرارداد دمای ۱۰ سلزیوس را که دمای مشخصی است با 10°C و فاصله دمائی برابر ۱۰ درجه سلزیوس را با 10°C نمایش میدهم. بنابراین فاصله 20°C و 30°C برابر است با 10°C .

۱۵-۵، انبساط جامدات و مایعات

باستثنای چند جسم حجیم اکثر اجسام با افزایش دما، افزایش مییابد (بشرط آنکه فشار

خارجی وارد بر آنها ثابت باشد) فرض کنیم تغییر حجم جسمی dV باشد و این تغییر حجم با اندازه تغییر دمای dT (یا dt زیرا فاصله دمائی معین بر حسب درجه کلوین و درجه سلزیوس یکی است) بوجود آمده باشد. بنا بر تعریف ضریب انبساط حجمی β عبارتست از خارج قسمت تغییر حجم نسبی $\frac{dV}{V}$ بر تغییر دمای dT یعنی داریم :

$$\beta = \frac{1}{V} \frac{dV}{dT} \quad (\text{در فشار ثابت}) \quad (۸-۱۵)$$

شکل ۹-۱۵ رابطه بین اعداد درجه بندی سلزیوس کلوین رانکین و فارنهایت . فقط اعداد صحیح نودته شده و از مقادیر کسری صرف نظر شده است .

واحد β معکوس دما یا $1/deg$ است . اندازه عددی β تابع اندازه دماست و چون یک درجه کلوین یا سلزیوس معادل $\frac{9}{5}$ درجه رانکین یا فارنهایت است. بنابراین ضریب انبساط حجمی وقتی واحد دما درجه سلزیوس باشد $\frac{9}{5}$ برابر وقتی است که دما بر حسب درجه فارنهایت سنجیده شود .

عملای ضریب انبساط حجمی را یک مکروابط موجود بین توده ویژه ρ و دما در فشار ثابت بدست میاورند . هر گاه استفاده از این روش ممکن یا بقدر کافی دقیق نباشد از تداخل امواج نورانی

استفاده میشود. روش اخیر به روش اپتیکی موسوم است. ضریب انبساط حجمی نسبت به تغییر فشار تغییر نمی‌دارد اما نسبت به تغییر دما محسوساً متغیر است و نحوه این تغییرات در شکل ۱۵-۹ نشان داده شده است. دیده میشود که وقتی دما پائین آید β نیز کاهش مییابد و وقتی دما به صفر کلوین میرسد این ضریب نیز صفر میشود همچنین عملاً مشاهده شده است که هر چه دمای ذوب فلزی بالاتر باشد ضریب انبساط حجمی آن کمتر است.

هر گاه $\bar{\beta}$ را مقدار متوسط β در فاصله $\Delta T = \Delta t$ فرض کنیم فرمول ۱۵-۸ بصورت زیر درمیآید:

$$\Delta V = \bar{\beta} V_0 \Delta T = \beta V_0 \Delta t \quad (9-15)$$

که در آن V_0 حجم اولیه جسم است.

جدول ۱۵-۳ ضریب انبساط حجمی

جامدات	$\beta(^{\circ}\text{C})^{-1}$	مایعات	$\beta(^{\circ}\text{C})^{-1}$
آلومینیم	23×10^{-5}	الکل اتیلیک	11×10^{-5}
برنج	۶	سولفور کربن	۱۱۵
مس	۴/۲	گلیسرین	۴۹
شیشه	۱/۲ - ۲/۷	جیوه	۱۸
فولاد	۳/۶		
انوار	۰/۲۷		
کوارتز	۰/۱۲		

در جدول ۱۵-۳ چند مقدار $\bar{\beta}$ برای چند جسم ثبت شده است. دقت کنید اندازه این ضریب در مایعات بر مراتب بیشتر از جامدات است.

هر گاه حفره‌ای درون جسم جامدی قرار داشته باشد حجم حفره نیز انبساطی نظیر انبساط حجمی خود جسم پیدا میکند. حتی اگر آنقدر جسم انبساط یابد که حفره درون آن بسیار بزرگ شده جسم به لایه نازکی که حفره را احاطه میکند تبدیل شود باز هم این مطلب صادق است. یعنی در هر حال حفره‌ای که درون شیشه است ضریب انبساط حجمی برابر ضریب انبساط حجمی شیشه خواهد داشت.